

ME
e
E
E
F
O
R
D

IVO OPSTELTEN 'WE GAAN DE GOEIE KANT UIT'

CRIMEJAZZ! IN ROTOWN

adressen opleidingen

Hogeschool Rotterdam

Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam
telefoon (010) 241 41 41/fax (010) 241 42 11
www.hro.nl

Academieplein (algemeen)

- Instituut voor Service Management
 - Rotterdams Instituut voor Bouwkunde, Architectuur, Civiele Techniek en Stedenbouw (RIBACS)
 - Techniek en Engineering
 - Laboratoriumopleidingen
- G.J. de Jonghweg 4-6, 3015 GG Rotterdam
telefoon (010) 241 48 41/fax (010) 241 48 02

Kralingse Zoom

- Opleiding personeel & arbeid
 - Rotterdam Business School
 - Economische Opleidingen (HES)
 - Transfergroep Rotterdam (TR)
 - Graduate Department
- Kralingse Zoom 91, 3063 ND Rotterdam
telefoon (010) 453 62 00/fax (010) 452 70 51
telefoon TR (010) 453 60 60/
fax (010) 453 60 61

Museumpark

- Lerarenopleiding pabo
 - Gezondheidszorgopleidingen
 - Gedrag en maatschappij opleidingen
 - Rotterdams Instituut voor Informatica Opleidingen (RIVIO)
- Museumpark 40, 3015 CX Rotterdam
telefoon (010) 241 41 41/fax (010) 241 42 11

Pieter de Hoochweg

- Maritiem Officier
- Pieter de Hoochweg 129, 3024 BG Rotterdam
telefoon (010) 448 45 03

Wijnhaven/Blaak

- Lerarenopleiding VO/BVE (Voortgezet Onderwijs/Beroepsonderwijs en Volwasseneneducatie)
- Wijnhaven 61, 3011 WJ Rotterdam
telefoon (010) 241 47 47/fax (010) 241 47 01

• Willem de Kooning Academie

- Art, media & design
- Blaak 10, 3011 TA Rotterdam
telefoon (010) 241 47 50/fax (010) 241 47 51

Kubus

- Art, media & design/Lerarenopleiding
- Overblaak 85-87, 3011 MH Rotterdam
telefoon (010) 411 23 83/fax (010) 241 47 01

Regiolocaties

- Pabo
- S.M. van Gijnweg 6, 3317 JM Dordrecht
telefoon (078) 617 35 11

HOGESCHOOL ROTTERDAM

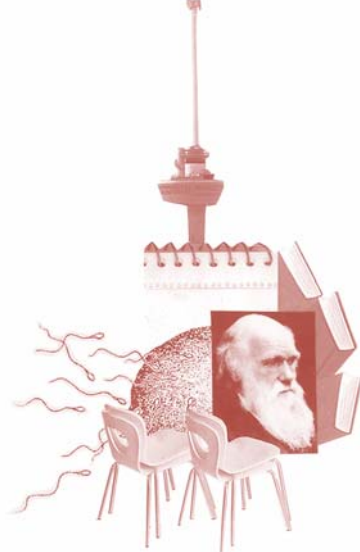
PROFIELEN

KUNSTPROFIELEN

Kunstbezit van de Hogeschool Rotterdam

Kunstenaar	Peter Otto
Titel	geen
Vervaardiging	1998
Datum van aanschaf	1998
Formaat	65 x 50 cm
Techniek	Aquarel en Oostindische inkt op papier
Locatie	3e etage Museumpark

Profielen is het redactioneel onafhankelijke informatie- en opinieblad van de Hogeschool Rotterdam. Profielen is bestemd voor alle studenten en medewerkers van de hogeschool en gratis verkrijgbaar op alle locaties. Profielen verschijnt tienmaal per jaar. De redactie beslist over de plaatsing van bijdragen. Bijdragen dienen ondertekend te zijn. Auteursrecht voorbehouden. Het is verboden zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur artikelen of illustraties geheel of gedeeltelijk over te nemen.

COLOFON 27-01-2005 PROFIELEN 26

Hoofdredacteur
Dorine van Namen

Eindredacteur
Sabine Schipper

Redactie
Jos van Nierop, Pauline Tonkens,
Joke Zuidervaart (redactie-assistent)

Medewerkers aan dit nummer
Samira Bouyelma, Jos Govaart, Tosca Sel, Menno Siljee,
Maudy Sniijders, Anneeloes van Staa, Astrid Standhardt,
Marie Louise Tabben, Hoger Onderwijs Persbureau [HOP].

Redactieraad
J. Deug, J. van Heemst, A.L.T. Notten, A.A. Soeteman,

Foto's
Ronald van den Heerik, Levien Willemse

Illustraties
Annet Scholten, Kwannie Tang

Vormgeving
De WERF, Rotterdam

Bezoekadres
Museumpark 40, laagbouw bg, kamer 0.90.
(de redactie is geopend van ma. t/m vr. van 10.00 - 17.00 uur).

Postadres
Redactie Profielen, Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam,
telefoon (010) 241 45 75 fax (010) 241 45 80

Internetadres
www.profielen.hro.nl

E-mailadres
profielen@hro.nl

Inzenden
Kopij, ingezonden brieven en profijtjes inleveren op het redactieadres.

Advertenties (m.u.v. profijtjes)
Marketing Adviesburo Stokdijk,
Donau 137, 2911 HB Nieuwerkerk a/d IJssel,
telefoon (0180) 32 50 90, fax (0180) 32 63 00,
e-mail stokdijkmarketing@compuserve.com

Abonnement
Een jaarabonnement kost €25,- incl. 6% btw.
Informatie bij Joke Zuidervaart, telefoon (010) 241 45 75.
Een abonnement kan elk moment ingaan.

Druk
Efficiënta, Krimpen a/d IJssel

Jaargang
16

ISSN
1385-6677

Numer 27 verschijnt op 17 februari

Uitgaan 6 CrimeJazz! in Rotown

Interview 8 Ivo Opstelten
'We gaan de goeie kant uit maar zijn er nog lang niet'

INHOUD

Achtergrond 24 Kenniskring Transitie in Zorg
Op eigen benen

Film & recensies 26 o.a. *The Edukators*, *Na Valentijn*, *Exorcist the Beginning*

Hogeschool Rotterdam
Netwerkbijeenkomst kenniskringen (13), huisstijl City Beautiful (14),
uitslag cmr-verkiezingen (15), scholingsmakelaars (15), gedichtendag (16),
eerste jaar industrieel productontwerpen (16), intranet (17),
terugdringen uitval studenten (18), nieuwe lectoren (20), Maaskantprijs (20),
visitatie logistiek (22)

Infobalk hogeschool 12 Informatie over voorzieningen en diensten van de Hogeschool Rotterdam

Rubrieken
Real life soap HR (4), cultuur (5), keuzevakken (10), collega's (10),
recht op de HR (11), schrijvers in de HR (12), stage & beroep (22),
smullen maar (28), tabtab (28), te doen (29), met de voeten bloot (29),
afgestudeerd (30), bijbaantje (30), profijtjes (31), zakenprofieltjes (31),
kunstprofielen (31)

Maudy BIKKEL

foto: Levien Willemse

Bikkel

Ik ben geen bikkel in de liefde. Ik heb een hele grote mond maar als het erop aankomt ben ik een watje en een mietje. Nadat vriendelijk ziek werd verklaard leek het ons een goed idee om allebei, apart van elkaar, de batterij even op te laden. Gezien het feit dat hij elk jaar een maand op Bali zit bij maatje T. viel één en ander mooi samen. Enthousiast plande ik mijn agenda al vol. Ik zou gaan stappen, lekker uit eten gaan en heerlijk met mijn vader borreltjes drinken. Net als vroeger, in *my single life*. Maar dan zonder zoenen en seks natuurlijk. Alleen het drank- en lolgedeelte zou de aankomende maand aan bod komen.

Bij de gate ging het redelijk goed. Tuurlijk hadden we waterige oogjes, maar verder niks aan de hand. Enthousiast zwaaide ik hem uit, het feest kon beginnen. Eenmaal thuisgekomen overviel mij een gevoel van totale paniek. Hoe kan ik nou een maand zonder hem? Een maand! En, erger nog, hoe kan hij nou een maand zonder mij? Hierna kwam de angst: Als hij terugkomt gaat hij zeggen dat hij van mij afwil! Deze fase duurde toch wel een week en dan heb je maar één middel: Hem sms'en tot hij er gek van wordt. Reageert hij niet binnen een dag? Zie je wel, ik heb gelijk! Hierna kwam de fase waar ik nu in verkeer, totale verliefdheid en vrolijkheid. Want ach, nog maar twee weken! Dat is niet lang als je het zo zegt. En tot nu toe gedraag ik mij goed, ik heb elke avond wat te doen. Ik ga véél te laat naar bed. Ik heb al drie keer 's nachts patat zitten eten (drank maakt hongerig). Maar ja, het is tóch anders. Rode heks kon het weekend niet, die had haar stiefzoon. Kleine kroepoek kreeg geen oppas. En als je dan na zo'n hele leuke avond thuiskomt in een kil en leeg huis, dan komt er toch wel zo af en toe een traantje. Dan zijn twee weken ineens weer héél erg lang. . .

Maudy Snijders (eerstejaars verkorte pabo)

Ze zijn wereldberoemd op de Hogeschool Rotterdam: Maudy, Samira en Jos. In deze real life soap kun je lief en leed met hen delen.

REAL LIFE

Samira MULTICULTI

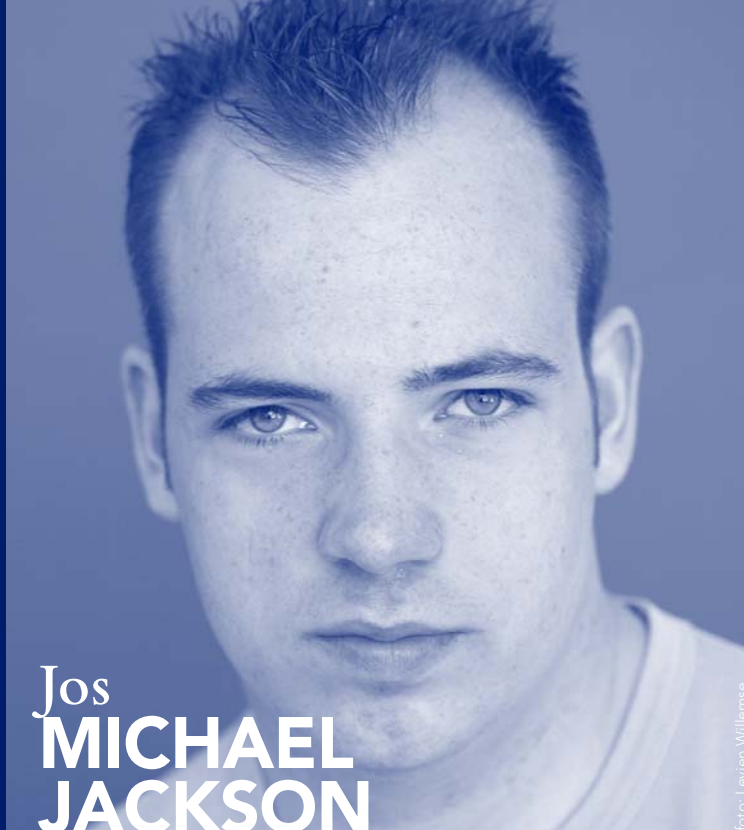
foto: Levien Willemse

Multiculti

Sla de krant open of zet de televisie aan en het valt blijkbaar niet langer te ontkennen: de integratie is mislukt en de multiculturele samenleving lijkt een achterhaald ideaal. De jihad heeft zich ongemerkt uitgestrekt tot in de polders en alle moslimmannen schijnen ineens te beschikken over een set losse handjes. Antillianen zouden zich uitsluitend bezighouden met het fungeren als levend transportmiddel voor drugs, terwijl de Chinezen containerillegalen het land binnensmokkelen. Ondertussen zwaait de Balkan-maffia op de Amsterdamse wallen de scepter en alsof dat allemaal nog niet genoeg is, staan er volgens mevrouw Verdonk hordes asielzoekers met verkeerde motieven voor de deur.

Ja, de vooroordelen vliegen je om de oren en mede dankzij de eenzijdige berichtgeving zou je bijna gaan denken dat de multiculti-maatschappij tot op het bot verrot is. Natuurlijk word ook ik niet vrolijk van Laakkwartier-taferelen, maar om nou te beweren dat we met z'n allen in één grote façade leven, vind ik toch behoorlijk cru. Met dat soort uitspraken bagatelliseer je talenten als Najib Amhali, Jörgen Raymann en topspelers als Kluivert en Boulahrouz. Daarnaast zou menig student waarschijnlijk al aan ondervoeding hebben geleden zonder de afhaalchinees en de alom geliefde shoarmazaak. Wie durft er te beweren dat onze nationale troetelmoslim Ali B bezig is met een heilige oorlog? Of wat te denken van het Nederlandse systeem voor de ouderenzorg, waar zou die zijn zonder de demografische opbouw van de allochtone bevolking? En zeg nou eerlijk: welke gezonde Hollandse jongen zou dames als Touriya Haoud, Fajah Lourens en Victoria Koblenko buiten de grenzen willen houden? Nee, je zult mij niet horen beweren dat alles perfect gaat maar randfiguren, zoals de heer Wilders die insinueert dat de multiculturele samenleving een mislukking is, zijn kortzichtig, pessimistisch en lullen uit hun nek!

Samira Bouyelma (derdejaars lerarenopleiding maatschappijleer)

Jos
**MICHAEL
JACKSON**

foto: Levent Williams

SOAP HR

Michael Jackson

Ik groeide op in de tijd dat Michael Jackson nog populair was. Kinderen van nu zullen de man waarschijnlijk een vieze oude vent vinden. Ik ben het gaan begrijpen, met tegenzin. Michael Jackson was vroeger mijn held, hij maakte muziek waarbij je gewoon niet stil kon zitten. Hij maakte geniale videoclipps, hij had dé *moves* en hij leek ook nog een sympathiek persoon. Eind jaren '80 was er een aantal supersterren. Naast Michael Jackson had je George Michael, Madonna en Prince. George Michael had nog wel aardige muziek. Madonna was voor meisjes en Prince vond ik maar een engerd. Michael Jackson was wat mij betreft dé topper. Ik heb altijd gehoopt dat ik nog een keer een show van hem zou kunnen bijwonen. Die hoop is vervlogen. Hij heeft de mythe in mijn hoofd kapot gemaakt. Lang heb ik geloofd dat hij kapot werd gemaakt door geldbeluste advocaten en jaloerse ouders. Altijd nam ik het voor hem op. Hoe kon iemand die aan het Sophia Kinderziekenhuis een speelkamer doneerde, zo verknipt zijn? Het is me veel te makkelijk om alles terug te voeren op zijn moeilijke jeugd. Jackson is, naar eigen zeggen, vroeger geslagen en misbruikt. Na het interview wat Martin Bashir hield met Jackson, geloofde ik zelfs nog dat hij niet echt schuldig was. Ik vond hem een naïef kind dat niet beter wist. Iemand die in een boom gaat zitten om liedjes te componeren, moet wel een romanticus zijn. Maar er verschijnen steeds meer berichten dat Jackson wel degelijk schuldig is en smerige dingen heeft gedaan. Hij heeft samen met kleine kinderen naar porno gekeken. Waarschijnlijk heeft zijn eenzaamheid hem gek gemaakt. Hij verloochende eerst zichzelf door zijn eigen muziek aan te passen aan dat van slappe R 'n B groepjes. Nu blijkt hij ook nog een vieze crimineel te zijn. De King of Pop is niet meer. Hij is definitief van zijn troon gevallen.

Jos Govaart (tweedejaars ibl)

In Museum Boijmans van Beuningen is een zogeheten retrospectief te zien van de Thaise kunstenaar Rirkrit Tiravanija. Bij dergelijke overzichtstentoonstellingen worden er meestal een honderdtal werken van een kunstenaar getoond en iedereen is tevreden. Rirkrit echter doet dit anders.

Rirkrit Tiravanija en het einde van de kunst

Rirkrit is vooral bekend geworden door zijn performances, die bestonden uit het klaarmaken van enorme pannen curry waarvan iedereen die langskwam kon meegenieten. Daarna werden de overblijfselen als installatie geëxposeerd. Dat deze kunstwerken niet konden worden geconserveerd, spreekt vanzelf. Het enige wat overbleef waren foto's en films. Dat het werk niet meer beleefd kon worden zoals het ooit was, was voor Rirkrit aanleiding de werken op een andere manier te exposeren. Hij bouwde in Boijmans de ruimtes na waar de installaties/performance hadden plaatsgevonden en laat acteurs vertellen hoe de werken er ooit uit hebben gezien.

Eerder in de geschiedenis van de kunst toonden Marcel Duchamp en Andy Warhol met hun 'ready made's' de veranderende betekenis van de kunst aan. Rirkrit gaat verder. In zijn visie is de kunst noodzakelijk niet aanwezig, het

gaat alleen nog om het verhaal: 'Er was eens...'

Wat we zien, is een zevental nagebouwde tentoonstellingsruimtes, zoals de Kölischer Kunstverein, de Wiener Secession en de vroegere 303 Gallery waar ooit belangrijke Tiravanija-tentoonstellingen plaatsvonden. In Boijmans zien we deze kale ruimtes aangevuld met gesproken scripts van de sciencefictionauteur Bruce Sterlin en de Franse kunstenaar Philippe Parenno.

Sommige van Tiravanija's installaties zijn legendarisch geworden. In Zürich bouwde hij in het museum een Migros supermarkt na, een soort Albert Heijn. Bezoekers konden er winkelen, compleet met winkelwagentje. Dit was vooral ook functioneel, want op zondag kon men er ook terecht. Hiermee is de grens tussen kunst en het dagelijkse leven weggevaagd, alles is kunst geworden. De kunst zelf moet eraan geloven en heeft haar autonomie verloren. Wat overblijft is het woord, zoals de befaamde kunsthistoricus Athur Danto al voorspelde in zijn beroemde essay over het einde van de kunst. Het gaat om de interactie van de ideeën van de kunstenaar en de eigenschappen van de gekozen media. In de tentoonstelling van Rirkrit komt deze postmoderne visie volledig tot uiting.

Pauline Tonkens

Te zien t/m 6 februari

meer info: www.boymans.rotterdam.nl

Een avondje CrimeJazz! In Rotown. De naam is misleidend; het heeft namelijk niks met het overtreden van de wet te maken en slechts deels met jazz. CrimeJazz! betekent een ontspannende, muzikale, poëtische, tot nadenken stemmende en cultureel verantwoorde avond. En aan het einde van zo'n avond bevangt je even het gevoel dat je ergens zwarte roots moet hebben.

'MY NIGGAZ,

Adres

Rotown
Nieuwe Binnenweg 17-19
3014 GB Rotterdam
010-4362669

Data

Wanneer de volgende CrimeJazz! plaatsvindt, is nog niet bekend. De organisatie hoopt in februari of maart 2005 weer een CrimeJazz! of een soortgelijke avond in Rotown te houden. Houd www.rotown.nl in de gaten.

Prijzen

Entree: € 8,-. Kaarten zijn ook in de voorverkoop verkrijgbaar bij Velvet, Rotown en Plato.
Cola € 1,30, Bier € 1,70, Wijn € 2,30,
Koffie/thee € 1,60, Mixje € 4,70

Dat CrimeJazz! een happening is, blijkt wel uit de rij voor de deur wachtende mensen. Zij trotseren de vrieskou op deze zondagavond voor een avond vol literatuur, *spoken word* en muziek. Volgens de flyer bestaat CrimeJazz! uit 'een eigentijds literair programma waarin diverse vormen van gesproken woord afgewisseld worden met hiphop, funk, nu-soul, jazz en aanverwante muziekstromingen. Naast vertelkunsten als klassieke poëzie en proza wordt ook ruimschoots aandacht besteed aan actuele stijlen als rap-poetry en spoken word.' Lekker cultureel lijkt me zo.

Binnen is het warm en druk en omdat we enigszins te laat zijn, is er geen lege stoel meer te vinden aan de tafeltjes die kris kras voor het podium staan opgesteld. Dat wordt dus barhangen. Het publiek bestaat uit twintigers en dertigers en is, tegen mijn verwachting in, voor tachtig procent wit. Toch raar, want er wordt wel een zogenaamd Surinaams halfuurtje in acht genomen: hoewel de avond om 21.00 uur zou aanvangen, schallen de eerste welkomstkreten van onze liefvallige presentatrice Lennie St Luce pas rond kwart voor tien door de boxen. En als we haar mogen geloven, hoeft ik me over het witte publiek geen zorgen te maken, want, zo zegt ze: *'In the course of the evening you will darken up a little bit.'*

'ssshh!'

Een avondje CrimeJazz! is als een stille tocht. Lippen op elkaar en luisteren is het adagium. Dat wordt dan ook stevig ingepeperd door onze presentatrice en in de loop van de avond persen verschillende bezoekers manende 'ssshh!'-klanken uit

foto: Leven Willemse

Toiletten

Gratis, geen wachtrijen en redelijk schoon. Ze zijn dan ook nog maar een halfjaartje oud. Wel jammer van de sigarettenpeuken op de vloer.

Tip

Wees stil tijdens de optredens, lawaai wordt niet gewaardeerd. Er is niemand Rotown uitgegooid, maar als Lennie St Luce's blikken konden doden, waren er heel wat sterfgevallen geweest.

MY NIGGAZ...!

foto: Lewien Willemse

hun longen. Kun je niet stil zijn, ga dan weg. Je stoort de artiesten en niks is zo irritant als een poëzievoordracht proberen te volgen terwijl in je linkeroor iemand met een genedefect luidkeels Amsterdam afkraakt. Dat laatste natuurlijk geheel terecht, maar op dat moment hoopte ik vurig dat onze potige gastvrouw de daad bij haar bedreigingen zou voegen en deze cultuurbarbaar eens nader kennis zou laten maken met de stoep voor Rotown. Gaandeweg zou helaas keer op keer blijken hoe moeilijk het is om in een kroeg te fluisteren en gastvrouw Lennie St Luce – hoewel in het bezit van de armen en de voorliefde ervoor – zou helaas geen kleine mannetjes bij kop en kont nemen en ze de deur uit bonjournen.

Na een opzweepend praatje, trapt zesmansformatie Monsieur Dubois de avond swingend af en tracteert het publiek op fijne jazzklanken. Nog een beetje onwennig bewegen welgeteld vier toeschouwers (ikzelf inclusief) hun hoofd ritmisch op de relaxte en speelse jazztonen. Anderen zitten met hun armen over elkaar of lurken semi-intellectueel aan een Marlboro. Monsieur Dubois zal vanavond onze rode draad zijn. Na de pauze volgt nog een set en als CrimeJazz! is afgelopen, kunnen de voetjes van de vloer tijdens een concert van de heren muzikanten.

Maar eerst is het de beurt aan McGregorius met de charmante Greg die onder begeleiding van een akoestische gitaar gedichten voordraagt. Mijn gezelschap weet me te vertellen dat Greg naast zijn dichterschap in café Prachtig werkt. Bij mij rijst onwillekeurig de vraag of Greg de bestellingen wel

goed bij de Prachtig-gasten aflevert, wanneer hij van zijn tweede gedicht niet meer dan twee regels weet te reciteren om daarna zijn tekst te vergeten. Maar dat geeft niet, het publiek is enthousiast en zoals gezegd is Greg een charmant heerschap en komt hij er goed mee weg.

kippenvel

Lennie St Luce is niet alleen bedreven in het aan elkaar praten van een avond vol afwisselende optredens en het bezigen van de termen *fuck*, *fucking* en *fucked*. Voor haar gefulmineer verontschuldigt Lennie zich trouwens later op de avond; kennelijk was de Bond Tegen Vloeken ook in de zaal.

Haar brede scala aan kunsten bewijst mevrouw St Luce door op het podium zonder begeleiding een prachtige uitvoering van George Michael's hit *A different corner* ten gehore te brengen. Ze heeft een dijk van een stem en de zaal gaat helemaal plat. Kippenvel staat op mijn armen, maar dat kan ook door de winterkou buiten komen.

De volgende performance komt van het bandcollectief Gea Russell & Company en gaat ook een beetje mis. Op een groot scherm zien we in de vorm van een absurde clip een moderne versie van Roodkapje, maar helaas start de band te vroeg waardoor we eerst het einde te zien krijgen. Dat maakt niet uit: velen die *Titanic* hebben gezien waren ook niet verbolgen over het feit dat ze het einde al kenden.

Rotown leent zich goed voor avonden als deze. Het restaurantgedeelte is afgesloten en tegen die wand is het podium gebouwd. De bar is langgerek en ligt

strategisch aan de zijkant van het schouwspel. Het stoort dus niet als mensen een biertje bestellen. Het podium is niet al te groot en de tafeltjes in de zaal staan er pal op. Als publiek maak je dus makkelijk contact met de artiesten.

Bezoekster Salomé Toet weet me te vertellen dat de voorgaande CrimeJazz!-avond leuker was: 'De line-up was de vorige keer beter. Er was bijvoorbeeld een verhalenvertelster en die was ontzettend grappig. Ze had een enorme interactie met het publiek. Dat mis ik nu wel. Bij de CrimeJazz! van vanavond staat veel meer muziek op het programma, dat is anders dan wanneer iemand echt iets vertelt op het podium. Een verteller heeft veel meer contact met het publiek. Bij muziek is dat anders: de artiesten doen hun ding en je moet het maar leuk vinden.'

hoogtepunten

Na de pauze wordt de avond nog beter. Mijn persoonlijke favoriet is Charlie Dee. Het optreden van Charlie Dee, een meisje achter de toetsen en een jongen met gitaar, is zo ontzettend lieflijk dat je er spontaan liefdesgedichten door wilt gaan schrijven.

Maar ook Gylan Kain, Afro-Amerikaan en 'founding member' van de 'original' Last Poets in de woelige 60's en 70's, maakt diepe indruk. Deze man, die zijn toehoorders stevast aanspreekt met 'My niggaz, my niggaz!', is vleesgeworden charisma en weet zo meeslepend te vertellen dat je zin hebt om achter de waarheden die hij verkondigt 'Hallelujah!' te roepen. Zijn voorkomen wordt niet voor niets intens en bijna mythisch genoemd. Koude rillingen. Gaat dat zien!

Lennie St Luce kreeg gelijk: *at the end of the night we all felt a little bit darkened up*. Dat was vooral Gylan Kain's verdienste. Na een daverend applaus stond ik verzonken in diepe mijmeringen over *brothers*, *niggaz* en *roots*. Ik werd wreed wakker geschud door een lang blond meisje, dansend op Monsieur Dubois, volkomen uit de maat.

Astrid Standhardt

Heeft de burgemeester lef? Heeft hij durf? Het beleid van het Rotterdamse gemeentebestuur straalt dat zeker uit. Maar in een interview het achterste van z'n tong laten zien, lijkt niet te passen in zijn rol als burgervader. Een gesprek met Ivo Opstelten (60), een dag voordat het college het actieprogramma *Rotterdam durft* presenteerde.

IVO

OPSTELTEN

'WE GAAN DE GOEIE KANT UIT

Hoe was uw studententijd, wat voor student was Ivo Opstelten?

'Gewoon een hardwerkende student. Ik deed een rechtenstudie in Leiden die ik in ongeveer zes jaar heb afgerond. Ik heb er ook veel naast gedaan.'

Serieuze dingen of veel gefeest en lid geweest van een studentenvereniging?

'Dat vind ik serieus. In het sociëteitbestuur, dat is serieus. Bij Minerva heb ik de commissie voor de sociëteit gedaan. Dat kost je een jaar. Ook zat ik bij reorganisatie NBBBS. In Rome heb ik twee keer gedurende vier maanden een hotel gerund.'

Tijdens uw studie?

'Ja, tijd genoeg. Ik heb ook geroeid. Ben nog nooit zo fit en mooi geweest als in die tijd. Vijf uur per dag in de acht en dan waren er ook nog indoortrainingen. In touwen klimmen, gewichten heffen, rondjes lopen. Of ik succesvol was? Dat mag geen naam hebben. Maar ik heb echt een prachtige studententijd gehad, het heeft me gevormd. En ik heb er veel vriendschappen aan over gehouden, zulke vriendschappen die je later nooit meer sluit.'

In die tijd besloot u ook dat u burgemeester wilde worden. Want u werd al op uw 28e eerste burger van het dorp Dalen in Drenthe.

'Je moet tijdens je studie keuzes maken. Ik wilde burgemeester worden vanwege de veelzijdigheid, het dienen van het algemeen belang en

omdat het met mensen te maken heeft. Daarnaast is er de zichtbaarheid van wat je doet en het heeft ook een politieke dimensie. Je zit in een stad midden in een politiek spectrum. In een strakke afweging tussen de VVD en D66 heb ik gekozen voor de echte liberale partij: de VVD. Daar heb ik geen moment spijt van gehad.'

Een citaat van u is: 'Als burgemeester moet je een stempel op de gemeente drukken.' Welke stempels heeft u op Rotterdam gedrukt? En op welke bent u trots?

'Dat laat ik graag aan anderen over. Maar als burgemeester moet je zichtbaar zijn, moet je aangeven waar je mee bezig bent en moet je een aantal resultaten afspreken waarvoor je verantwoordelijkheid wilt nemen. Dat soort zaken. Maar de terreinen waar ik me het meest mee bezighoud zijn veiligheid, sociale integratie, de economie en de ontwikkeling van de haven.'

Eén van de genomen maatregelen is het preventief fouilleren.

'Da's één ding, er zijn vele dingen waar ik me mee bemoeid heb, maar ik ga niet allemaal dingen noemen die aan mij te danken zijn. Je doet het in teamverband en daar moet de burger maar over oordelen.'

En zaken die u in de laatste vijf jaar misschien anders had moeten doen?

'Tuurlijk, u maakt elke dag fouten en ik ook, maar ik ga ze niet noemen. Ik vind niet dat je daar te koop mee moet lopen en soms wil ik er

ook niet aan herinnerd worden. Maar ik maak fouten, dat zeker.'

Over veiligheid. De stad wordt nog steeds door veel bewoners als onveilig ervaren...

'Maar we zijn goed op weg. Dat kun je zien aan ons eigen meetinstrument, de veiligheidsindex. We zijn gegroeid naar een cijfer van 6,2 over 2003. Ik verwacht dat het in 2004 hoger zal worden en we komen van een onvoldoende in de 'vijsfeer'. We gaan de goeie kant uit maar zijn er nog lang niet. We moeten dus gewoon doorgaan. Ik vind namelijk dat de inwoner van Rotterdam erop moet kunnen rekenen dat we er alles aan doen. Iedereen heeft zijn verantwoordelijkheid maar voor de overheid is dit natuurlijk een kerntaak.'

Is huisvesting dat ook? Een veel gehoorde klacht is dat Rotterdam te weinig geschikte woonruimte heeft voor degenen die net hun studie hebben afgerond.

'Ik denk dat ik kan zeggen: als je wilt, vind je een huis. Wij bouwen nu ook voor de midden- en hogere inkomens drieduizend huizen per jaar, juist omdat we de studenten graag in de stad willen houden als ze zijn afgestudeerd. Het gemeentebestuur geeft prioriteit aan de student en aan de afgestudeerde die hier wil blijven wonen. Dat kun je ook zien aan het culturele aanbod, het uitgaansleven, horeca, kortom, voorzieningen die nodig zijn om jonge, afgestudeerde mensen in de stad te houden en het leefklimaat aantrekkelijk en spannend te houden.'

foto: Ronald van den Heerik

MAAR ZIJN ER NOG LANG NIET'

Sociale integratie, een actueel onderwerp. Wat wilt u er meer aan doen dan 'de boel bij elkaar houden' zoals Job Cohen het noemt.

'Ik ga geen oordeel geven over het beleid van een collega, ik zeg gewoon hoe wij het doen. Wij voeren bijvoorbeeld het debat 'islam en integratie'. Daarbij gaan we natuurlijk geen catechisatie houden en iedereen uitleggen wat de islam inhoudt en wat niet. Wel weten we dat de islam een gegeven is in deze stad waar 168 nationaliteiten met elkaar samenwonen. En we weten dat de islam, vooroordelen daarover, onwetendheid daarover, irritaties daarover, zelfs boosheid daarover, soms barrières oproept voor sociale integratie. Iedereen is vrij te geloven wat ie wil maar als een geloof, de islam dus, leidt tot misverstanden en hier en daar tot irritaties, dan moet je het daar over hebben. Waar we heel duidelijk over mogen zijn is de politieke islam, die kan leiden tot extremisme en terrorisme. De moord op Theo van Gogh heeft duidelijk gemaakt dat we de politieke islam, met mensen die tot doel hebben vanuit hun geloof de samenleving kapot te maken, met de hardste hand moeten bestrijden.'

Merkt u er ook iets van in de stad, heeft de politieke islam volgelingen in Rotterdam?

'Als dat zo zou zijn, zouden we die hard aanpakken. Je moet er alert op zijn, je mag het niet bagatelliseren. Maar, je mag ook niet generaliseren. Het gaat er om dat wij, waar je ook vandaan komt, gewoon zeggen: dat pakken we aan. Dat accepteren we niet, dat willen we niet. En islam en geweld hebben als zodanig niks met elkaar te maken, dat wil ik ook horen van iedereen.'

Wat voor rol zou, en dan heb ik het over het integratievraagstuk, de Hogeschool Rotterdam kunnen spelen?

'Gewoon door het hierover te hebben, het gesprek te voeren. Je moet wel correct zijn en met respect voor elkaars standpunten praten maar je mag het debat niet uit de weg gaan. Het onderwijs moet ook goeie informatie geven over de verschillende godsdiensten in onze samenleving, ook over de islam. Elke docent moet hierover met zijn leerlingen kunnen praten, dat vind ik vanzelfsprekend. En in het schoolprogramma moet er gewoon aandacht voor zijn.'

Over uw toekomst: Hoe lang blijft u nog burgemeester?

(lachend) 'Eindeloos. Ik verwacht binnenkort m'n herbenoeming en dan kan ik nog zes jaar

mee. En krijgen we de gekozen burgemeester, dan heeft dat als voordeel dat je als negentigjarige ook nog kan meedoen. Of ik dat wil? Dat weet ik niet, je moet ook een beetje ruimte laten voor fase drie in je leven. Mijn werk vind ik enorm leuk maar ik moet ook aan mijn gezin en mijn vrienden denken. Die krijgen nu wat minder aandacht. Daarnaast wil ik wat gaan besturen in de richting van m'n hobby's zoals cultuur en sport, maar daar moet je ook weer niet te oud voor zijn. Ouwe zakken zijn... eh, wat ik bedoel is dat je gewoon altijd in de gaten moet houden dat men niet achter je rug zegt: die vent is eigenlijk te oud. Dat moet je proberen aan te voelen. Je kan een leeftijd hebben gepasseerd dat je niet meer de signalen opvangt die dat zeggen, dat is het ergste wat je kan overkomen.'

Jos van Nierop

collega's

Even aan

Bij de opleiding trade management gericht op Azië (tma) werken twee collega's op het bedrijfsbureau met een bijzondere relatie: moeder Jeannet en dochter Eva Grootjans. Ze werken nu vijf jaar samen en voelen zich er allebei goed bij.

Eva: 'Ik werkte aanvankelijk in de boekenwereld, maar toen mijn moeder aankondigde dat ze hier nog iemand nodig hadden, was voor mij de keuze snel gemaakt. Mijn moeder deed in haar eentje de administratie voor tma en ik zou erbij komen.'

Jeannet: 'In het begin was het wat vreemd. Ik ben natuurlijk haar moeder en moest haar tegelijkertijd in-

foto's: Leven Willems

KEUZEVAKKEN

illustratie: Annet Scholten

Eén man heeft genoeg zaad om heel Rotterdam Evolutieleer

Zaalvoetbal, Vietnamees, belastingangifte zelf verzorgen of zakelijk telefoneren in het Duits. Het keuzeonderwijs biedt de mogelijkheid om onderwijs te volgen bij een andere opleiding binnen de hogeschool om zo ook eens over de grenzen van je eigen studie heen te kijken. Profielen kijkt met je mee en ging dit keer op bezoek bij 'evolutieleer'.

Waarom ben je als man een sukkel als je monogaam bent? Waarom willen vaders dat hun dochters maagd blijven? En waarom mogen vrouwen eigenlijk niet klagen over de mannen die op dit moment op de wereld rondlopen? Volg het keuzevak evolutieleer van Servaas van der Horst en je weet het allemaal. Al zes jaar geeft deze passievolle biologiedocent, die

van huis uit jurist is, het vak met veel plezier. Voor een volle collegezaal, er zijn 220 studenten ingeschreven, laat Van der Horst de studenten alle kanten van evolutie zien. De ingewikkelde materie is aan de hand van een powerpointpresentatie, videobeelden en het vaak grappige verhaal van de docent goed te volgen. Maar het vak is niet alleen maar leuk, een fors ge-

m'n moeder vragen...

werken en daar was eigenlijk niet eens tijd voor.'

Eva: 'Omdat we moeder en dochter zijn, lette ze in het begin niet zo op mij. Als andere collega's iets aan haar vroegen, vond ze dat veel belangrijker.'

Jeannet: 'Ik heb haar in het begin een beetje verwaarloosd en haar eigenlijk alles zelf laten uitzoeken. Ik hielp wel als ik tijd had, maar veel tijd was er niet. Het aantal studenten groeide zo gigantisch. In het begin kende ik iedere student bij naam, super! Maar dat kan nu niet meer.'

Eva: 'We worden nu erg afgeschermd, er is nu een aparte balie waar de studenten eerst hun vraag kunnen stellen. De balie wordt gerund door student-assistenten en dat werkt helemaal geweldig. Het is goed wanneer studenten van andere studenten antwoord krijgen, dat is voor hen veel geloofwaardiger dan dat wij dat doen. Het is voor ons een stuk rustiger geworden, maar het contact met de studenten is daardoor nihil.'

Jeannet: 'Het samenwerken gaat prima.

Als ik iets niet weet, dan vraag ik het aan Eva en andersom. Ik heb een tijdje op een andere plek gewerkt, maar toen ze me vroegen om weer op het bedrijfsbureau te komen zei ik meteen ja, want dan zat ik weer bij Eva. Wij hebben nooit problemen, ook vroeger al niet.'

Eva: 'We hebben een hechte band, we gaan 's ochtends samen naar het werk, we carpoolen en we gaan ook geregeld met de hele familie op vakantie. In het begin woonde ik nog thuis en dan kwam het geregeld voor dat we tot 's avonds laat nog over het werk zaten te praten. Dat was soms wat veel.'

Jeannet: 'Ik vind het heel prettig dat ik collega ben van Eva, want ik weet dat ze een harde werker is en als ik zie hoe ze het doet, dan ben ik hartstikke trots!'

Eva: 'We gedragen ons echt als collega's, maar soms wordt me wat gevraagd en dan ben ik het even vergeten en zeg ik: "Dat moet ik even aan mijn moeder vragen." Dan kijken ze me aan!'

Pauline Tonkens

Als een student en de hogeschool een probleem met elkaar hebben en er niet uitkomen, dan kan de student naar het college van beroep stappen. Dit college van wijze medewerkers en studenten buigt zich jaarlijks over zo'n 25 zaken. In *Recht op de HR* voorbeelden hiervan.

Recht op de HR

klacht van:

student elektrotechniek
tegen:

examencommissie van de
opleiding

uitspraak college van beroep:
ONGEGROND

Hoever moet een opleiding een student met een handicap tegemoetkomen? Welke aanpassingen in het studieprogramma kunnen wel, en welke niet? Dit vraagstuk stond centraal in de beroepszaak van een student elektrotechniek tegen de uitspraak van de examencommissie van zijn opleiding. De student is zijn geboorteland ontvlucht omdat zijn leven ernstig bedreigd werd. Hierdoor heeft hij ernstige klachten die zich uiten in angsten, concentratieproblemen en stressklachten. De klachten bemoeilijken ook het kunnen volgen van zijn studie. De opleiding is hem daarom tegemoetgekomen door afspraken te maken over het te volgen programma en door het aanwijzen van speciale contactpersonen en begeleiders. Ook mag de student langer over toetsen doen en desgewenst toetsen in een afzonderlijke ruimte maken. Voor de student gaan deze door de examencommissie voorgestelde oplossingen echter niet ver genoeg. Een aantal van de schriftelijke toetsen wil hij namelijk thuis kunnen maken. Hierin wordt hij bij de zitting ondersteund door zowel zijn decaan als de voorzitter van de werkgroep Studeren met een Beperking. Beiden zijn van mening dat de opleiding de student gezien zijn beperking te weinig tegemoetkomt. De opleiding meent echter dat door het thuis afleggen van deze specifieke toetsen de mogelijkheid tot verantwoorde oordeelsvorming wordt ontgenomen en dat hierdoor een ongelijkheid zou ontstaan met de overige studenten. Deze mening wordt gedeeld door het college van beroep dat aangeeft dat er bij de opleiding wel degelijk rekening wordt gehouden met de handicap van de student. De examencommissie moet daarnaast echter ook rekening houden met wat de wet aangeeft over de wijze van toetsing, aldus het college.

Jos van Nierop

te voorzien

deelte van de studenten onderschat dat er flink voor de toetsen geblokt moet worden.

'Als een vrouw gaat stappen en besluit dat ze aan het eind van de avond een man in haar bed wil, heeft ze bijna honderd procent kans dat dit lukt.' Met een grote grijns vervolgt Van der Horst: 'Wanneer een man hetzelfde plan heeft, is de kans iets meer dan nul procent. Vrouwen selecteren dus welke mannen zich voortplanten en welke niet. Er is een overschot aan zaadcellen en een groot tekort aan eicellen. In het café en de disco vindt dus een enorme uitwisseling van economische goederen plaats. Je noemt het versieren, maar eigenlijk is het evolutie voor beginners.'

De darwinistische evolutieer is altijd omstreden geweest en volledig in strijd met alles wat elke godsdienst

vertelt. De mens is volgens velen door een opperwezen geschapen en niet ontstaan vanuit de oersoep. Van der Horst: 'Ik had ooit eens een student die me twee jaar lang bestookte met bijbelteksten. Hij preekte zelfs, ongevraagd, tijdens de lessen. Op een gegeven moment heb ik hem gevaagd te stoppen. Het is een keuzevak, je hoeft het niet te volgen. Ik tolereer alle godsdiensten maar hang zelf de wetenschappelijke, neodarwinistische visie aan. Het ter discussie stellen van de verschillende theorieën is goed, vaak heb ik na de les een nazit van een half uur waarin volop gepraat wordt. Maar wees nou eerlijk: De vraag of Darwin gelijk heeft, is even onzinnig als de vraag of je gelooft dat het licht aangaat wanneer je op de schakelaar drukt.'

Tosca Sel

Assessment Centre
 Museumpark 010-241 44 00

Bureau inschrijving & trajectbegeleiding

Bureau inschrijving 010-241 42 00:
 Museumpark kamer MH 02.212
 Openingstijden 08.00-16.30 u.
 Bureau hogeschoolbreed keuze-
 onderwijs 010-241 45 22:
 Museumpark kamer MH 02.212,
 E-mail mipsmaster@hro.nl
 Bureau Instroom 010-241 43 37:
 Museumpark kamer MH 02.212

Bureau Studievoorzichting

Openingstijden ma/ di/do 9.00-17.30 u,
 wo/vr 9.00-17.00 u.
 Museumpark, e-mail
 studievoorzichting@hro.nl

Copyshops Cendris
 Kralingse Zoom 010-453 62 18
 Museumpark 010-241 42 01
 Academieplein 010-241 49 16

Decanen

ACADEMIEPLEIN
 Theo van der Burg (wo afwezig)
 010-241 48 44, kamer B 110
 Mieke Bos (vr afwezig)
 010-241 48 45, kamer B 102

MUSEUMPARK
 Henk de Klerk (vr afwezig)
 010-241 42 56, kamer ML 1.84:
 mwd, cmv, RIVIO, pabo
 Frank Ooms (ma- en di-middag afwezig)
 010-241 42 51, kamer ML 1.88:
 p&s, ergo, fysio, logo
 Marie-Enne Brassier (wo en vr afwezig)
 010-241 42 52, kamer ML 1.86:
 verpleegkunde, opgm

KRALINGSE ZOOM
 Puck van der Land (ma afwezig)
 010-453 62 83, K.01.230 (route 43)
 finma en management.
 Spreekuur wo-middag/do- en vr-
 ochtend.
 Jannie Verdonk (wo afwezig)
 010-453 62 48, K.01.305 (route 43)
 ibms, atm, ibl.
 Spreekuur ma-/do-middag, vr-ochtend.
 Jan van Westrenen 010-453 62 84,
 K.01.307 (route 43) cluster commercieel
 Spreekuur ma-ochtend, wo- en
 do-middag. Afspraak maken via
 010-453 62 00

WIJNHAVEN/BLAAK
 Johan Wilbrink 010-241 46 96,
 kamer 2,125, lero
 Karin Hillen 010-241 47 85, kamer 2,123,
 wdk
 Wijnhaven 61, 2e verdieping
 Spreekuur ma t/m do 13.00-14.00 u.

PABO DORDRECHT
 Puck van der Land 010-453 62 83
 Spreekuur een keer per 2 weken op
 locatie.

Digitale decaan
<http://intern.hro.nl/diensten/decanen/digitaal/index.htm>

StudieDocumentatiehoek
 Mediatheek, locatie Wijnhaven 61

Schrijvers in de Hogeschool

‘In Nederland ontkom je niet aan
LOGISTIEKE BEHEERSING’

Eigenlijk wilde Hessel Visser helemaal geen boek over logistiek schrijven, maar omdat voor de docent zo weinig lesmateriaal voorhanden was, had hij eigenlijk geen keus. Zijn boek *Werken met logistiek* beleefde onlangs de vierde druk.

je het alleen doet, loop je de kans een *Einzelgänger* te worden. Nu lezen we elkaars stukken en geven we commentaar.’

Werken met Logistiek leest prettig en staat vol met grafieken en foto's die Hessel zelf maakt. 'Voor studenten is het belangrijk om te zien hoe processen lopen. Als ik voor een bedrijf werk, maak ik altijd foto's en die laat ik ook tijdens de lessen zien, dat wordt altijd zeer gewaardeerd.' In het boek staat aan het eind van ieder hoofdstuk een samenvatting, een oefentoets, open vragen en een casus waar studenten mee aan de gang kunnen. Verder staan er alle benodigde websites en een verklarende lijst met de afkortingen die in het vakjargon voorkomen. 'We hadden nooit gedacht dat dit boek zo gebruikt zou gaan worden. Bij elke nieuwe druk is er in feite een nieuw boek geschreven. We willen gelijke tred met de ontwikkelingen houden. We zijn wel tot de conclusie gekomen dat er nog een paar boeken bij geschreven moeten worden, zoals *Beginnen met logistiek* en *Werken met operationele logistiek*. Daar gaan we de komende jaren mee aan de slag.' Volgend jaar wordt *Werken met logistiek* in het Engels vertaald.

Er staan in de logistiek enorme veranderingen op stapel, want de barcode krijgt een opvolger: de RFID-chip. Dit is een piepklein chipje met een antennetje dat in allerlei pasjes al is ingebouwd. Daarmee kun je gemakkelijk iemands gangen nagaan. 'Ons probleem is wat we eigenlijk met die informatie willen. De kunst is om alleen die informatie eruit te halen die strikt noodzakelijk is; we moeten natuurlijk rekening houden met privacybescherming. Maar voor verpleeghuizen bijvoorbeeld zou het een oplossing kunnen zijn. Als een demente bejaarde gaat dwalen, heb je dat meteen in de gaten.'

Pauline Tonkens

Hessel Visser is parttime docent bij de opleidingen technische bedrijfskunde en logistiek & technische vervoerskunde. In de resterende tijd heeft hij een eigen adviesbureau. 'Een prima combinatie, want alles wat in de praktijk gebeurt, wordt weer gebruikt in de lessen. Op deze manier kan ik het onderwijs praktisch houden en blijven vernieuwen.'

Visser's boek is het standaardwerk geworden voor het vakgebied. Het is praktijkgericht en brengt de beheersing van logistieke processen en het besturen van goederenstromen op een inzichtelijke wijze. Het boek wordt niet alleen bij logistiek gebruikt, maar ook bij opleidingen als verpleegkunde, werktuigbouwkunde, economie en facilitair management.

Voor Hessel Visser is zijn vak zijn hobby geworden. Het schrijven van boeken doet hij samen met Ad van Goor, hoogleraar bedrijfskunde aan de VU te Amsterdam en de Universiteit Nyenrode. Hessel: 'We schrijven met zijn tweeën om elkaar te versterken, daar hebben we bewust voor gekozen. Als je samen schrijft, ben je samen verantwoordelijk. Als

Helpdesks

COMPUTERS

Openingstijden ma t/m do: 8.30 tot 16.30 u, vr: tot 16.00 u. In schoolvakanties gesloten.
Academieplein kamer I 302, telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op 010-241 48 23,
e-mail: Helpdesk.FADI-ICT.Academieplein@hro.nl
Museumpark, kamer MH 01.121, telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op 010-241 44 11,
e-mail: Helpdesk.FADI-ICT.Museumpark@hro.nl
Wijnhaven/Blaak, kamer 03, telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op 010-241 47 07,
e-mail: Helpdesk.FADI-ICT.Wijnhaven@hro.nl
Kralingse Zoom, kamer K.01.425 (route 43): telefonisch bereikbaar ma t/m do 8.00-22.00 u, vr 8.00-16.30 u. op 010-453 62 57,
e-mail: Helpdesk-ICT-KralingseZoom@hro.nl

DYSLEXIE

Contactpersoon Nel Hofmeester
Academieplein B 1.08.
Afspraken voor di of do: 010-241 49 82 / 46 81
e-mail: P.M.Hofmeester@HRO.NL.

LOGOPEDIE

Wijnhaven 61
Cluster lerarenopleiding VO/BVE
010-241 46 80, Mieke Bosch en Jeanine Hoogerland.

NEDERLANDS ALS TWEDE TAAL

Taalsprekuren
Academieplein
Afspraak maken met mw Chris Pleisner, email C.Pleisner@hro.nl
Kralingse Zoom
Ma 11.30-12.30 u., Kamer Oost 1230.
Museumpark
Maandag, kamer MH 1.309. Afspraak maken via email: B.M.Ginkel@hro.nl of H.M.Valentin@hro.nl.
Wijnhaven
Wordt nader bekendgemaakt.

INFORMATIE BEHEER GROEP (IBG)

Wilhelminakade 131A Rotterdam ma t/m vr 9.00-17.00 u. IB-groep Infolijn 050-599 77 55 (9.00-20.00 u.), www.ib-groep.nl/.

INTERNATIONAL OFFICE

Kralingse Zoom 91, K.Z2.002 (route 101), 010-453 62 95/453 60 05 fax: 010-453 60 07, e-mail: international-office@hro.nl. www.misc.hro.nl/intoff/index.htm

Meldpunten

facilitaire dienst
Academieplein 010-241 48 08/48 06
Kralingse Zoom 010-453 62 61 (K.M.0305, route 38).
Museumpark 010-241 42 15/42 19
Wijnhaven/Blaak 010-241 47 47/47 40

Readershop

Academieplein (2e etage)
Openingstijden regulier ma/do 8.30-18.30 u, di 8.30-20.00 u, wo 8.30-18.00 u, vr 8.30-16.00 u. Gedurende de eerste twee weken van elke onderwijsperiode geopend: ma/di/do 8.00-20.15 u, wo 8.30-18.00 u en vr 8.30-16.00 u.
Kralingse Zoom (Passage M0.308, route 35)
Openingstijden ma t/m vr 9.00-17.00 u.
Museumpark
Openingstijden regulier ma/do 10.00-12.30/13.00-15.00/17.00-18.30 u, di/wo/vr 10.00-12.30/13.00-15.00 u. In 1e kwartaal eerste 2 lesweken hele dag geopend. In 2e, 3e, 4e kwartaal de eerste lesweek hele dag geopend.
Wijnhaven (begane grond)
Openingstijden Ma 9.00-16.00 u; di/do 9.00-16.00 en 17.00-19.00 u; vr. 10.00-15.00 u. Woensdag gesloten.
Gedurende de eerste twee weken van elke onderwijsperiode dagelijks open van 9.00-20.00 u.

EERSTE

netwerkbijeenkomst kenniskringen HR

De kenniskringen op de HR zijn de laatste tijd als paddestoelen uit de grond geschoten. Inmiddels zijn er negen, met als recentste aanwinsten Innovatie & Productrealisatie en Versterking Beroepsonderwijs. Hoog tijd om te werken aan onderlinge communicatie en het bundelen van krachten op de eerste gezamenlijke netwerkbijeenkomst van de kenniskringen. De gemeente en het bedrijfsleven waren goed vertegenwoordigd.

Na een ontvangst op de elfde verdieping van de locatie Museumpark en een inleidende presentatie van onder andere cvb-voorzitter Tuytel en PvdA'er Dominic Schrijer, werden de aanwezigen opgedeeld in groepen. In de categorieën de Werkende stad, de Creatieve stad, de Lerende stad en de Gezonde stad werden er kringgesprekken gevoerd waaruit ideeën moesten komen voor een innovatief plan dat een samenwerkingsverband tussen onderwijs, corporaties en gemeente zou kunnen bevorderen.

Aan de discussie bij de ronde tafelgesprekken was te merken dat het hebben van een idee één ding is,

maar dat het daadwerkelijk formuleren van een helder plan knap lastig kan zijn in een gezelschap met zoveel verschillende visies en meningen. Desalniettemin kwam de groep van de Creatieve stad al snel eensgezind met het plan een bepaald brandpunt van jong ondernemerschap en creativiteit in de stad Rotterdam te creëren. Een *place to be* op het gebied van *creative industry*, zeg maar. Het idee, weliswaar nog vrij abstract, was voor de jury blijkbaar goed genoeg om een ontwikkelingsprijs aan te koppelen. Samen met de groep van de Werkende stad, die een zelfde soort idee had uitgewerkt, ontvingen de deel-

nemers een cheque van maar liefst 7500 euro uit handen van wethouder Van Sluis. Het bedrag wordt beheerd door de somi. Het is de bedoeling dat de betrokken partijen de plannen hiermee verder uit gaan werken. De twee andere plannen, een nieuwe vorm van mantelzorg (Gezonde stad) en buddy's voor vmbo-scholieren (Lerende stad) kregen ieder 2500 euro, bestemd voor verdere ontwikkeling. Josee Meeuwenoord, directeur van de communicatie- en mediafaculteit van InHolland, was één van de genodigden van de bijeenkomst. Ondanks het feit dat ook InHolland het belang van lectoren

en kenniskringen onderkent, plaatst Meeuwenoord wel een kritische kanttekening bij het fenomeen. 'We moeten oppassen dat we niet op dit abstracte niveau blijven hangen. Interactie met studenten en met name docenten is uiteindelijk het allerbelangrijkste. Netwerken en kennis vergaren is nodig, maar ik hoor niet wat de concrete resultaten zijn en dat had ik graag uit de mond van een student of docent duidelijk gemaakt gekregen. Waak ervoor dat het geen 'wij', de kenniskringen en corporaties, tegenover 'zij', de docenten en studenten, wordt.'

Sabine Schipper

Mediatheken

Info op www.hro.nl/mediatheek/www.mediatheek.hro.nl. Catalogus hogeschoolmediatheken op <http://vubissmart.hro.nl>

Academieplein 010-241 48 20
 Openingstijden ma/di/do 8.30-21.00 u; wo 8.30-17.00 u; vr 8.30-18.30 u.
Kralingse Zoom 010-453 62 78
 Gebouw II, K.N1.104 (route 77)
 Openingstijden ma/di/do 9.30-16.30 u; wo 9.30-21.00 u; vr 9.30-14.30 u.
Museumpark 010-241 4393
 Openingstijden ma t/m do 8.30-21.00 u. en vr 8.30-16.30 u.
Wijnhaven 010-241 47 02 (balie), 010-241 46 54 (werkkamer)
 Openingstijden ma/di/do/ 9.00-21.00 u; wo/vr 9.00-17.00 u.
Kunstkelder Willem de Kooning Academie 010-241 47 73
 Openingstijden ma/di/do 9.00-21.00 u; wo/vr 9.00-17.00 u.
Pabo Dordrecht Onderwijswerkplaats
 Openingstijden ma t/m do 8.45-16.30 u; di 18.00-21.00 u; do 18.00-22.00 u; vr 8.45-14.30 u.

Info (opleidingen)

Voeding en sport

De Chemische Kring Rotterdam organiseert op maandag 14 februari 2005 een lezing die gehouden wordt door prof. dr.ir. G. Schaafsma van TNO-Voeding. 'Voeding en Sport' is één van de vijf thema's binnen het Centrum voor Sport en Technologie, een samenwerkingsverband tussen TNO, NOC NSF en een aantal universiteiten. Locatie Academieplein, aanvang 20.00 u. Info bij cluster hlo/ct of via www.kncv.nl via de link Secties & Kringen. Aanmelden bij C. Wijnberger via wijnberger@zeelandnet.nl of tel: 0118-47 46 66.

Boekenexpositie Academieplein

De mediatheek Academieplein organiseert weer de jaarlijkse boekenexpositie! Op maandag 14 en dinsdag 15 februari 2005 van 10.00-16.00 u. Diverse uitgevers en boekhandelaren presenteren dan hun nieuwe en bestaande uitgaven. Wil je een overzicht krijgen van de nieuwste informatie op jouw vakgebied? Wil je de nieuwste boeken, tijdschriften, naslagwerken en CD-ROM's raadplegen? Kom dan naar de boekenexpositie in de Mediatheek Academieplein aan de G.J. de Jonghweg 4-6 te Rotterdam.

Oppepper nodig? Doe mee met de PEP-meter pilot!

Test de PEP-meter om meer inzicht te krijgen in het verloop van vermoeidheid en/of pijnklachten. Leer je grenzen kennen en optimaal van je energie gebruikmaken. Door de pep-meter krijg je ook tips en 'verbeter' mogelijkheden door planning, dagindeling en/of onderwijsvoorzieningen. De pilot op de Hogeschool Rotterdam start in februari, dus geef je snel op. Stuur je emailadres en telefoonnummer naar m.siljee@hro.nl. Meer info? Zie www.handicap-studie.nl.

Vervreemding in de grote stad

WDK-STUDENTEN ONTWERPEN HUISSTIJL VOOR CITY BEAUTIFUL

Aan ambitie geen gebrek bij de leden van City Beautiful. De jonge band die haar muziek omschrijft als 'britpopachtig', werkt hard aan naamsbekendheid en het binnenslepen van optredens. Een glaasje wijn bij de pleinbios afgelopen zomer leidde tot de gewenste professionele huisstijl, geproduceerd door studentontwerpers van de Willem de Kooning Academie.

Peter Hanff (synthesizer) en Frans Damen (gitaar/zang) zijn heel erg blij met hun nieuwe website, afiches en cd-hoes. En terecht, aan de ontwerpen van derdejaars studenten illustratie Richard de Bas, Marcos Castro en Jimmy Goedhart is te zien dat er goed over is nagedacht. Met de door de vijf bandleden opgegeven steekwoorden (onder andere 'melancholisch', 'vintage', 'dromerig' en 'herfst') ging een hele klas aan de slag met het bedenken van een passend beeld voor City Beautiful. Het voorstel van de drie genoemde jongens werden uiteindelijk door de band uitgekozen.

Het idee van de studenten is een concept dat op verschillende manieren uitgewerkt kan worden en zich het beste laat omschrijven als 'je eigen plek vinden in de grote stad'. Dit wordt verbeeld door het op een vervreemdende manier gebruiken van bepaalde elementen van een stad. Zo laat één van de affiches een persoon zien die op de rand van een dak zit met een vishengel. Op de achtergrond zien we de skyline van een imaginaire stad die verdacht veel op New York lijkt. Het concept vervreemding kan natuurlijk op talloze manieren toegepast worden en de drie ontwerpers zijn nog steeds be-

zig met het verzinnen en uitwerken van nieuwe ideeën. Een figuur naast een grote boom met een schommel, op de achtergrond zien we industrie met rokende schoorstenen. Een verloren voetbal naast een bankje. Door het gebruik van veel gele en bruine tinten krijgen de afbeeldingen inderdaad iets melancholisch en dromerigs, zoals City Beautiful voor ogen had. De uitwerking van de huisstijl is als onderdeel van het curriculum van de opleiding illustratie gebruikt. De samenwerking met de WdKA kwam op een wat onorthodoxe manier tot stand. 'Ik ontmoette toevallig hun leraar bij de pleinbios en onder het genot van een wijntje bespraken we de mogelijkheden van een samenwerking', aldus bandlid Frans. Opdrachten uitvoeren voor externe partijen wordt niet heel vaak gedaan binnen hun opleiding volgens de drie studenten. 'Het verschilt erg per jaar, meestal komen dit soort samenwerkingsinitiatieven tot stand door via via contacten en aanvragen door derden. De opleiding werft doorgaans zelf geen praktijkopdrachten.' De jongens vinden het wel interessant om een 'echte' opdracht uit te voeren. Marcos: 'Nu is een deadline écht een deadline. En samenwerken met elkaar zijn we binnen de opleiding niet echt gewend, we werken eigenlijk altijd alleen. Dus het delen en uitwerken van ideeën in een groep is voor ons heel leerzaam.'

Sabine Schipper

Kijk op www.city-beautiful.nl/wdka

CMR niet langer mannenbolwerk

De centrale medezeggenschapsraad (cmr) is niet langer een mannenbolwerk. Bij de verkiezingen van vorige maand deed zich met name bij de personeelsgeleding een ware revolutie voor.

Lange tijd was Yvonne Schikhof het enige vrouwelijke cmr-lid namens het personeel maar sinds deze maand is de man/vrouwverhouding rigoureus gewijzigd. Van de tien personeelsleden zijn er nog maar vier van het mannelijk geslacht: Jan van Heemst, Ton Handgraaf, Leo Juffermans en nieuwkomer Fons van Maldeghem. Het viertal krijgt gezelschap van Carla Spek, Vanessa de Groot, Anne Marie Willebrands, Anneke Kistemaker-Hartog, Aicha Lhattane en Wilma van der Wilt. Jan

van Trigt en Arnoud Philippo werden niet herkozen, terwijl onder andere Hans Duitgenius zich niet meer verkiesbaar stelde.

Bij de studenten, waar de mannen wel in de meerderheid zijn, keren Werner van Driel en Justin Meeng terug. Nieuw zijn Leendert de Jong, Liduine Schonau, Alma de Hoop, Stephan Nagel, Hans van 't Woud, Naznin Musa, Peter Korpershoek en Rutger Cramer. Met 158 stemmen was laatstgenoemde van alle kandidaten het meest populair. Rutger had dan ook geen halve maatregelen getroffen. De tweedejaars student bedrijfseconomie hing de locatie Kralingse Zoom vol met posters, ging verkleed als kerstman

flyeren en liet zijn campagne sponsoren door Mentos. Aan de zakjes snoep niette hij een A-vertje met daarop zijn standpunten. In de cmr wil de gedreven student ervoor zorgen dat de kantineprijzen omlaag gaan en het aantal computers omhoog. Ook wil hij aan het begin van het studiejaar een tweedehands studieboekenbeurs organiseren. Bovendien ziet Rutger het wel zitten om voorzitter te worden van de cmr.

Verdeeld over de vier grote locaties waren er voor de studentengeleding van de cmr overigens 76 kandidaten. Ook de belangstelling voor de clustermedezeggenschapsraden, waarvoor eveneens verkiezingen plaatsvonden, was groot. Het aantal geïnteresseerde personeelsleden voor de cmr bedroeg daarop slechts 21. Ook het totale opkomstpercentage was met 9,62 procent niet hoog. Van de personeelsleden namen er 682 (35 procent) de moeite om te stemmen en bij de studenten reageerden er maar 1482 (zeven procent). Een vergelijking met de verkiezingen van twee jaar geleden is niet goed te maken (bij gebrek aan kandidaten waren de verkiezingen toen zeer beperkt) maar duidelijk is dat nu een behoorlijk hoger aantal van de studenten van het Academieplein hun stem uitbracht. Of dat door het digitale stemmen of door het aantal kandidaten komt, is onduidelijk. Jos van Nierop

Structuur in bijscholing door scholingsmakelaars

Docenten ontvangen van oudsher veel scholing, maar dat gebeurde nooit zo systematisch. Daarin gaan de scholingsmakelaars John Beentjes en Ton Handgraaf verandering brengen.

‘Op dit moment hebben we de koers uitgezet dat personeel zo veel mogelijk scholing ontvangt als dat ook in het belang is van de instelling. We proberen, veel meer dan vroeger, een brug te slaan tussen individuele scholingsbehoeften van personeel en de strategie van de organisatie’, aldus Beentjes. ‘Het is niet meer vanzelfsprekend dat de wens van elke individuele medewerker wordt gehonoreerd. Laten we niet vergeten dat we praten over een behoorlijke portie scholing: Onderwijzend personeel heeft recht op een tijdsinvestering van tien procent van de aanstelling, niet onderwijzend personeel op drie procent. Dat is heel wat, ook als je het vergelijkt met andere non-profitinstellingen van dezelfde omvang. Elders bedraagt het gemiddelde voor niet-onderwijzend personeel 1,8 procent. Niet verwonderlijk dus dat er behoefte is om dit aanbod te structureren.’

maatwerk

De inzet van de makelaars wordt sterk bepaald door het ROM (Rotterdams Onderwijs Model). Functioneringsgesprekken met medewerkers moeten leiden tot een persoonlijk ontwikkelingsplan (POP) en vormen op die manier de basis voor het scholingsbeleid per cluster. Handgraaf: ‘In zo’n gesprek wordt bijvoorbeeld afgesproken dat een docent zich gaat ontwikkelen richting studieloopbaancoach, een soort mentor. Elke student aan de HR heeft

een studieloopbaancoach en zo wordt de student gedurende vier jaar gevolgd. De coach voert minimaal drie gesprekken per student per jaar, volgt de studieresultaten en stelt verbeterplannen op. Ook stagebegeleiding behoort al snel tot de taken van een docent. Dat betekent dat een docent nu ook aan relatie-management moet gaan doen: bedrijfsbezoeken moet brengen en actief naar buiten treden. Dat is voor sommigen wel even schrikken.’ Op dit moment hebben honderd tot honderdvijftig docenten te maken met scholing op het terrein van studieloopbaancoaching. Beentjes: ‘Wij zijn geen uitvoerders maar adviseurs. De directeurs van de clusters blijven verantwoordelijk voor het scholingsbeleid. Wij staan hen wel met raad en daad terzijde. We bieden ook geen kant en klare cursussen maar organiseren maattrajecten die kunnen variëren van workshops tot centrale presentaties of kleine inter-

visiegroepen. Niet iedereen staat te trappelen om aan zo’n traject mee te doen, dat roept nogal eens weerstand op. Maar eenmaal begonnen, worden de meeste deelnemers toch enthousiast. Laatst kwam een docent naar me toe en zei: ‘Ik had nooit gedacht dat ik hier nog zoveel zou kunnen leren.’”

‘Naast studieloopbaancoaching hechten we ook veel belang aan praktijkgestuurd onderwijs. Dit heeft ook gevolgen voor de houding van docenten. Ook hierop is ons scholingsbeleid gericht’, vertelt Handgraaf. ‘Docenten moeten naar buiten toe, relaties leggen buiten de hogeschool en oog krijgen voor de stad Rotterdam, met alle mogelijkheden en kansen. Elke opleiding moet nadenken over hoe ze de praktijk binnenhalen. Voor de pabo is dat misschien gemakkelijker dan voor werktuigbouwkunde. Dit jaar wordt een aantal best-practicemarkten georganiseerd waarop de verschillende leerbedrijven zich presenteren. Clusters kunnen via dit soort bijeenkomsten van elkaar leren. Natuurlijk ‘makelen’ we ook voor de diensten en de bedrijfsbureaus. Dan praten we over trainingen klantgerichtheid, communicatieve vaardigheden en intranet.’ Dorine van Namen

GEDICHTEN

Op 27 januari is het weer Nationale Gedichtendag. Op deze dag wordt de nieuwe Dichter des Vaderlands gekozen en Gerrit Kouwenaar is uitgekozen om de Gedichtendagbundel te schrijven. Op tal van plaatsen worden er gedichten voorgelezen en prijzen uitgereikt. Het gedicht leeft en maakt een nieuwe bloeitijd door. Er zijn talloze sites waar door professionals en amateurs op wordt gepubliceerd.

Ook in Rotterdam is er op Nationale Gedichtendag van alles te doen. Eén van de bijzondere evenementen is het rotart-project van Kwannie Tang en Niels Lakens, allebei studenten illustratie aan de Willem de Kooning Academie. Zij organiseren op de Binnenrotte, die twee maal per week dienst doet als marktplein, een expositie die beeldende kunst en poëzie dichters bij elkaar brengt.

Het eerste jaar: industrieel productontwerpen

‘WE ZIJN GEEN HBO-PIEPSCHUIM’

Vorig collegejaar startte de HR met vier nieuwe bacheloropleidingen. *Profielen* maakt een rondje langs die opleidingen om met docenten en studenten het eerste jaar te evalueren. Wat waren de verwachtingen en wat is ervan terecht gekomen? Deze maand de laatste van de vier: industrieel productontwerpen (ipo).

Ipo, wat was dat ook alweer? Mark Smit, plaatsvervangend opleidingsmanager: ‘Industrieel productontwerpen houdt in dat je een gebruiksvoorwerp ontwerpt of bedenkt hoe een voorwerp verbeterd kan worden. Het gaat zowel om het ontwerpen van een aantrekkelijke en gebruiksvriendelijke vorm als om de techniek. In het eerste jaar hebben we al een aantal aansprekende voorwerpen op tafel gehad: studenten moesten, in groepjes, een product herontwerpen voor kinderen. Ze konden kiezen tussen een tandenborstel, een ijsmachine en een stofzuiger. Het was de bedoeling deze voorwerpen zo te maken dat kinderen ze zelfstandig konden gebruiken. De ontwerpen zijn getest op een basisschool. Heel leerzaam voor onze studenten. We zijn heel tevreden over de start van de opleiding. Het is wel zo dat we het onderwijsprogramma, door de introductie van het ROM, moesten herzien. De eerste lichting eerstejaars werkte ieder kwartaal aan een project waaraan al het onderwijs werd opgehangen. Dat bleek te pretentius. De huidige eerstejaars krijgen per kwartaal één project, twee cursussen en één training en doen het heel goed op dit model.’ Eerstejaarsstudenten Michael, Leanne en Arie bevestigen dit beeld. ‘Een heel leuke opleiding, echt waar ik op hoopte’, vertelt Arie. ‘Het is wel zwaar’, vullen de andere twee aan. ‘We zijn op dit moment bezig met het ontwerpen van een reistandenborstel. We denken aan iets wat je over je vinger

kunt schuiven. Dit product moeten we ontwerpen en klaar maken om op de markt te brengen. Daarnaast hebben we nog een aantal vakken waar we ook tentamen in moeten doen: producttekenen, rekenen met krachten, productietechnieken en materiaalkennis.’ Smit: ‘Dat klopt, we willen echt een engineeringopleiding zijn. De vorm trekt misschien de meeste aandacht; er wordt wel eens over ons gezegd dat we een hbo-piepschuim zijn. Dit beeld wil ik echt bijstellen. Het gaat ons om de binnenkant: daarin zit de meeste tijd.

‘Binnen de engineeringopleidingen nemen we wel een speciale plek in. We worden gezien als eigenwijze gasten, zo van: ze doen het op hun eigen manier, maar die manier werkt wel.’

De opleiding startte met 66 studenten. Daar zijn er nog 42 van over, dat is volgens verwachting. Dit jaar zijn er 72 studenten begonnen met ipo. ‘We selecteren streng, hebben vooral behoefte aan kwaliteit, temeer daar de arbeidsmarkt op dit moment niet zo gunstig is. We leiden hier niet op voor de WW.’

Dorine van Namen

DAG

Speciaal voor deze gelegenheid hebben jonge, veelal Rotterdamse dichters, een poëem geschreven dat over het plein gaat. De vormgevers geven de gedichten gestalte door speciale affiches te ontwerpen die op de elektriciteitscabines zijn geplakt. Op deze manier fungeert de openbare ruimte als openluchtexpositie en is die voor iedere Rotterdammer toegankelijk.

Lessuggesties:

Voor scholen in het basis- en voortgezet onderwijs worden jaarlijks brochures met lessuggesties samengesteld. Aan de hand van enkele gedichten kunnen docenten op gedichtendag en in de periode daarna leerlingen inwijden in het plezier van het lezen van poëzie. Kijk ook op www.literatuureducatie.nl

Pauline Tonkens

Te zien van 27 januari tot 27 februari op de Binnenrotte. Voor meer info: www.rotart.tk

'Het bijhouden, dat is de **UITDAGING!**'

Alles kunnen bereiken vanaf je werkplek, je computer. Dat is de bedoeling van het nieuwe intranet dat vanaf maart op de HR wordt geïntroduceerd. Alle studenten en medewerkers krijgen ermee te maken.

'Stel dat je voor een brief of voor je scriptie het logo van de school nodig hebt. Nu pak je de telefoon maar straks vind je dat zo op intranet,' aldus communicatieadviseur Marianne Devilee. 'Dit is nu iets kleins, maar zo zullen er veel meer zaken op het net te vinden zijn.' In het submenu 'Mijn services' zijn dat bijvoorbeeld diverse formulieren, het handboek P&O en het examenreglement terwijl onder 'Mijn hogeschool' het ROM wordt uitgelegd. Het zijn de twee meer algemene en theoretische gedeeltes op het intranet, laat webmaster Werner Teeling weten. 'Mijn cluster' of 'Mijn dienst' en 'Mijn gegevens' zijn daarentegen meer op de ingelogde persoon gericht. Dat is meteen een belangrijke meerwaarde van HR-net, de werktitel van het intranet. In het persoonlijke gedeelte 'Mijn gegevens' kan voor de medewerkers bijvoorbeeld de vakantiekaart staan en voor studenten het lesrooster en studieresultaten. 'Die informatie wil je uiteindelijk beschikbaar krijgen zonder opnieuw in te hoeven loggen in andere systemen', aldus Teeling die vertelt dat dit

in het begin nog niet het geval is. 'Je kunt niet alles in één keer invoeren. Bovendien is intranet nooit af.' Specifieke informatie zal door de mensen van de betreffende clusters en diensten zelf moeten worden ingevoerd. Teeling: 'En dat is best een klus. Vooral omdat ze moeten bedenken welke informatie ze willen gaan aanbieden. En omdat we ze vragen te denken vanuit de gebruikers, dat is niet voor iedereen even gemakkelijk.'

Omdat wordt gestreefd naar enige uniformiteit, worden de clusters en diensten door afdeling marketing & communicatie geadviseerd hoe ze hun deel van het intranet kunnen inrichten. En daarna is het uiteraard zaak dat de informatie actueel gehouden wordt. 'Het bijhouden van je eigen intranet, dat is de uitdaging, stelt Teeling. 'Want', vult Devilee aan, 'met elkaar bepalen we de kwaliteit en dat heeft alles te maken met actualiteit en leesbaarheid. Dit zijn de twee factoren die het medium tot een succes kunnen maken. Het moet een vanzelfsprekendheid worden dat informatie ook beschikbaar is via intranet; over

een aantal jaar zal het denk ik de ruggengraat van de organisatie zijn.' Waar nu immers nog gewerkt wordt met allerlei 'losse subnetjes', ontstaat de komende jaren één overkoepelend geheel, vertelt Teeling. 'Eén van de uitdagingen daarbij is om bepaalde functionaliteiten aan te bieden die geschikt zijn voor alle clusters. Omdat clusters nu nogal eens iets zelf ontwikkelen, zal dat dus efficiencywinst op moeten leveren. De webmaster noemt het voorbeeld van een digitale stagebank waarin studenten en stageadressen worden gematcht. Teeling: 'Sommige clusters hebben al zo'n programma, bij andere clusters blijkt die behoefte er ook te zijn. Daar moeten we dus iets generieks voor maken.' Nieuws Online wordt overigens opgenomen in intranet terwijl er ook overlappingen komen tussen intranet en de vernieuwde externe website. Jos van Nierop

Rendement van het onderwijs MINDER DAN DE HELFT HAALT DE EINDSTREEP, WAT DOEN? WE ER AAN?

Net als op andere hogescholen in grote steden daalt op de HR het rendement, ofwel studeert er een steeds kleiner percentage binnen vijf jaar af. Hoe komt dat, en wat kunnen we er aan doen? Meninge n over oorzaken en oplossingen.

ACHTERGROND

Van de studenten die in 1998 aan een studie op de HR begonnen, is na vijf jaar slechts 44,9 procent afgestudeerd. Het is een percentage dat een aantal jaar eerder nog iets hoger lag. Andere hogescholen in de grote steden scoren niet veel beter en laten eenzelfde tendens zien. In rapportages van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (OC&W) wordt daarmee, onder het kopje 'complexiteit van de samenleving', ook nadrukkelijk rekening gehouden, weet collegevoorzitter Jasper Tuytel over de problematiek in grote steden. 'De complexiteit van onze populatie is ontzettend toegenomen. We hebben hier honderd nationaliteiten, er zijn veel oudere studenten, duale studenten en ook verkorte en maatwerktrajecten. Kortom: de diversiteit neemt enorm toe terwijl het onderwijsbudget voortdurend afneemt. Dan moet je dus niet raar opkijken als het rendement laag is.' Het ministerie zou daar bij het verstrekken van subsidies meer rekening mee moeten houden, meent Tuytel. 'Ik heb altijd geroepen dat niet alle instellingen gelijk zijn.'

'Het is erg gebruikelijk dat hogescholen dat zeggen', reageert Jan van Velzen, medewerker analyse van het ministerie van OC&W. Maar om de redenatie van die hogescholen nou direct over te nemen, vindt Van Velzen te kort door de

bocht. 'Met de beschikbare cijfers zou daar eens een goeie analyse over gemaakt moeten worden. Wellicht door de hbo-raad. Er is goed materiaal dat zich daarvoor leent.' De rijksambtenaar is bovenal van mening dat cijfers van bepaalde opleidingen moeten worden vergeleken met dezelfde opleidingen op andere hogescholen. Van Velzen: 'En kijk ook naar de numerus fixus-opleidingen want die springen er goed uit. Of dat door de toelatingseisen komt? Ja, maar dat verklaart niet alles.'

Woordvoerder Patrick Cramers van de hbo-raad vindt daarentegen wel dat extra moet worden geïnvesteerd in de hbo's in de grote steden. 'Als je kijkt naar de Nederlandse kenniseconomie, dan is het duidelijk dat we meer mensen moeten gaan opleiden. En er ligt een belangrijke kans in de grote steden als je allerlei mensen in huis haalt. Maar veel van hen hebben een heel andere achtergrond dan zij die van havo of vwo komen. Het onderwijsprogramma zul je dus flexibeler in moeten richten. Je moet de studenten zwaarder en anders begeleiden, daar moet je in investeren. Dat houden wij het ministerie ook voor.'

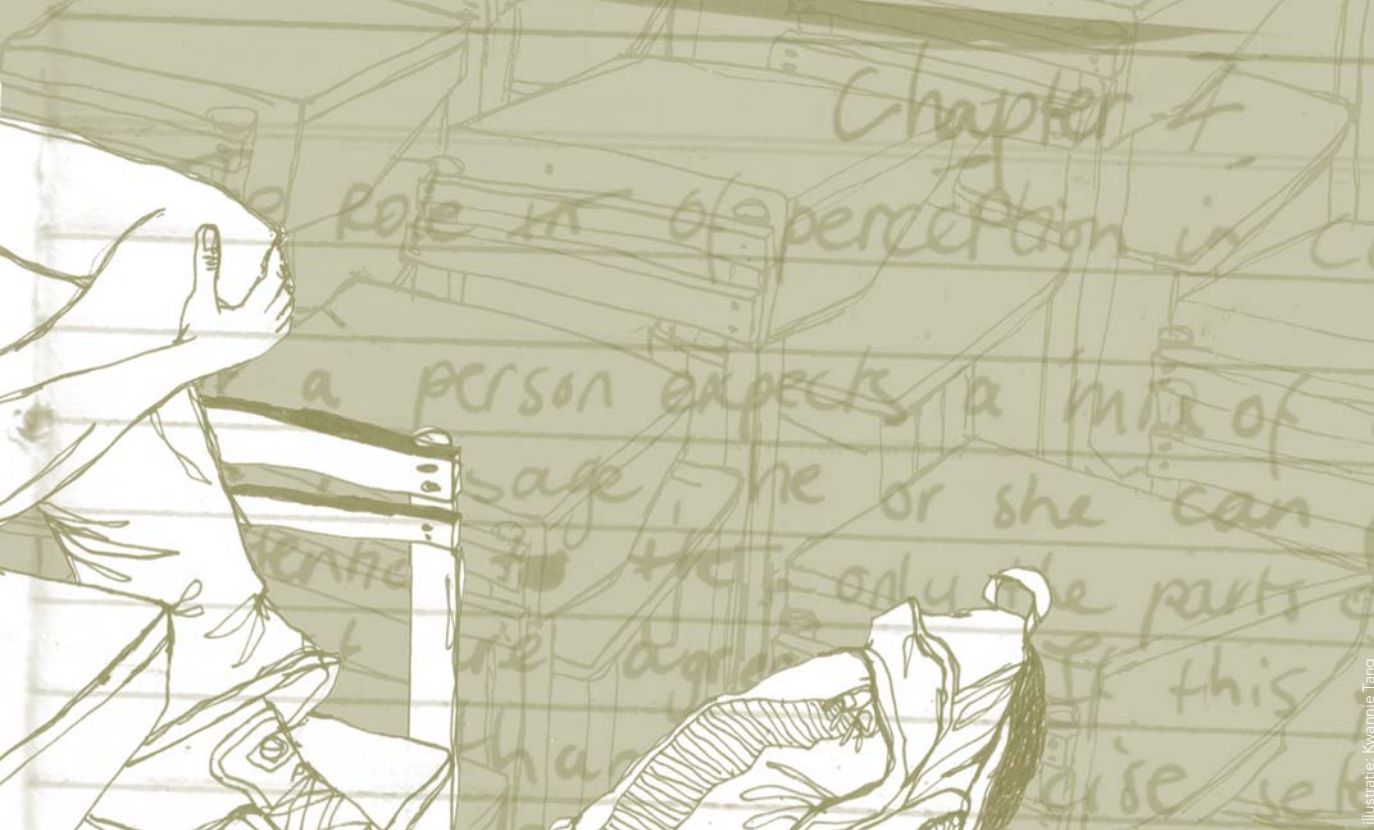
studieloopbaancoaching

Op die begeleiding wordt op verschillende scholen, of daar nou veel of weinig middelen voor zijn, wel degelijk ingezet, weet Cramers. 'Je ziet resultaat bij

de scholen met een bewust studievoortgangbeleid. Bijvoorbeeld bij de Hogeschool Arnhem/Nijmegen (HAN) waar men al in een vroeg stadium een begeleidingssysteem heeft ingevoerd om BSA's te voorkomen.'

En op de Haagse Hogeschool en ook in Amsterdam wordt gewerkt met instroommanagers en dat leidt tot goeie resultaten. Zij merken dat de leerlingen op het voortgezet onderwijs een heel ander beeld hebben van het hoger onderwijs. 'Ook op de HR zijn er vergelijkbare initiatieven, zoals de recent geïntroduceerde accountmanagers, en ziet men sowieso de noodzaak van intensievere begeleiding. Tuytel is daarbij van mening dat er met de huidige middelen een beter rendement te behalen is. En dan gaat het over studieloopbaancoaching (SLC), een intakegesprek voor alle studenten en bovenal een ruimere beschikbaarheid van docenten. Tuytel: 'Rond de zomer vallen er veel studenten uit. Het is dan zaak dat docenten dan ook de begeleiding beter ter hand nemen en dus beter met de vakanties omgaan.' De bedoeling van het college is om de werkweken in te korten: 38 à 39 uur in plaats van 40,5 uur. In ruil daarvoor zal het aantal vakantieweken voor medewerkers terug worden gebracht van twaalf naar tien. Met name rond de zomervakantie moeten er dan meer docenten beschikbaar zijn. Tuytel: 'Het gaat erom dat we zaken eerder signaleren. De studievoortgang moeten we beter bijhouden en er moet vroegtijdig worden gecorrigeerd of tot een nieuwe beroepskeuze worden overgegaan.'

Ton Handgraaf van SOMI denkt dat meer werkweken voor docenten 'zou kunnen helpen', en hij

Illustratie: Kwanme Tang

beamt Tuytels conclusie over het vroegtijdig corrigeren. 'Ik denk dat onderschat wordt wat je vóór de poort kunt doen, bij nieuwe studenten. Want relatief veel studenten vertrekken al snel en dat heeft te maken met voorlichting en met de gebrekkige organisatie aan het begin van het studiejaar. Studenten krijgen teveel te maken met kleine kwaliteit-problemen. En er is geen tijd voor SLC, terwijl met name dat onnodige uitval kan voorkomen.' Dat is ook van toepassing is op de hogerejaars, weet Handgraafs collega Michel Jehee. 'Een groot struikelpunt zit tussen de oren van medewerkers die denken dat het niet goed is voor de opleiding als je studenten te lang laat lopen. Terwijl het van groot belang is dat ook die vijfde, zesde en zevendejaars de school met een diploma verlaten. Dat is een maatschappelijk belang maar ook belangrijk voor de school.' Bij het cluster financieel management heeft Leo Tholenaar zich daar twee jaar geleden hard voor ingezet. Het leverde een groter aantal afgestudeerden op, maar desondanks besloot de clusterdirectie om dit arbeidsintensieve werk niet te continueren. Terwijl dit een groep is, geeft Handgraaf aan, die aan het afstuderen is maar er nog allerlei andere dingen bijdoet. En dus gevoelig is om zich volledig op een van die andere zaken te richten.

trots op de school

Dat het lage rendement wordt verklaard doordat de drempel om te gaan studeren te laag is geworden, spreekt Jasper Tuytel tegen. 'De dertigplussers en tweedekansers zonder geschikt diploma doen het juist goed en de rest mogen we niet weigeren. Er

zijn gewoon een heleboel andersoortige problemen. Thuis, cultuur, taalbeheersing. Daarbij gaat het ook om autochtone studenten zonder hoogopgeleide ouders. Dan kun je wel havo hebben, maar zij moeten gewoon meer hun best doen en daarnaast is er meer begeleiding van ons nodig. Er is ook onzekerheid bij veel studenten. Ze weten niet zeker of ze het kunnen. Dit terwijl de mensen hartstikke hard nodig zijn voor de arbeidsmarkt.'

Dat de grootschaligheid van de HR het rendement negatief beïnvloedt, bestrijdt Tuytel ten dele. 'Kleine scholen zijn over het algemeen ook witte scholen met een hoger opleidingsniveau van de ouders. Daar is een soort cohesie ontstaan waardoor men trots is op de school, los van het feit of het onderwijs nou zo heel goed is. De vraag is of onze studenten het ervaren dat ze op een grote school zitten. We hebben het hier kleinschalig georganiseerd met clusters met een eigen onderwijsplein, een eigen bedrijfsbureau en met docenten die men kan zien zitten. Vroeger zat men overal. Je ziet ook dat de tevredenheid onder studenten is toegenomen. Dat de locatie Academieplein minder anoniem is. Vrijtijdsmanagement en logistiek bijvoorbeeld, die hebben toch een heel eigen omgeving en eigen cultuur. Als je dat niet op die manier zou doen, zou je gelijk hebben wat betreft de grootschaligheid.'

Ook SOMI vindt de onderwijspleinen een belangrijke ingreep, maar men wil graag nog een stap verder. Jehee: 'Er zou een soort bruisende gemeenschapsuitstraling moeten ontstaan tussen docenten en studenten, het wij-gevoel. Je kunt een begin maken door bijvoorbeeld per cluster een keer per

maand een afsluiting te organiseren met een symposium over een thema.'

Maar bovenal is een herkenbaar en gestructureerd onderwijsprogramma van belang. Handgraaf: 'Studenten hebben ook recht op een stuk intrinsieke motivatie. Dat kun je bewerkstelligen door het onderwijs vroeger in het curriculum praktijkgericht te maken. Het gaat erom dat de student weet voor welk beroep hij leert. Op een brede oriëntering in het eerste jaar zit iemand die fysiotherapeut wil worden meestal niet te wachten. Motiverend is ook enige vastigheid in het rooster. Dus dat je regelmatig naar school moet.'

Om de oorzaken van het lage rendement beter in beeld te brengen, wordt binnenkort gestart met een onderzoek. Tuytel: 'We willen preciezer achterhalen wat er aan de hand is. Gaat het om bepaalde scholen, bepaalde vooropleidingen of bepaalde vakken die veel studenten niet halen. Dan deugt misschien dat vak niet of de toets voor dat vak. Ook moeten we vragen stellen aan studenten die stoppen. Vonden ze de studie bijvoorbeeld te makkelijk, of te moeilijk? Heb je wel de juiste studiekeuze gemaakt? Zit je elders niet beter op je plek?'

SOMI's Michel Jehee richt zijn pijlen echter vooral op de docenten. 'Een laag rendement wordt door hen vaak gezien als een probleem van het management, terwijl het juist om de docenten gaat. Je zult hen ook moeten vertellen wat het de school kost als iemand uitvalt. Dat weten ze niet.'

Jos van Nierop

Logistieke opleidingen Hogeschool

Van de twaalf gevisiteerde logistieke opleidingen in Nederland zijn die van de Hogeschool Rotterdam als beste uit de bus gekomen. Dit blijkt uit het rapport van de visitatiecommissie Logistiek en Vervoer die onlangs rapport uitbracht.

De visitatiecommissie is zeer positief over de Rotterdamse logistiekopleidingen, ondergebracht bij het Instituut voor Service Management (ISM). Logistiek & Technische vervoerskunde (LTV) is op vijf punten als 'goed' beoordeeld, op achttien punten als voldoende en op twee punten als onvoldoende. Logistiek & Economie (LE) deed daar iets voor onder, maar ontwikkelt zich goed volgens de deskundigen.

Het curriculum van beide opleidingen is in orde. Het is beroepsgericht, de samenhang van programmaonderdelen is goed en vooral de opleiding LTV heeft een sterke ontwikkeling doorgevoerd naar modern, competentiegericht onder-

wijs. Logistiek & Economie is iets minder ver, maar wel op de goede weg. Het binnenschoolse curriculum is nog wat te veel kennisgericht en minder toepassingsgericht dan dat van LTV.

De werkvormen van beide opleidingen zijn gevarieerd en praktijkgericht, maar het toetsbeleid van LE is onvoldoende. Afgestudeerden hebben hbo-niveau. De studie- en stagebegeleiding is adequaat en de relaties met het werkveld van de opleidingen zijn voldoende ontwikkeld. In samenwerking met het werkveld dienen de opleidingen nog wel na te gaan of er echt behoefte is aan de twee verschillende opleidingen LE en LTV.

De opleidingscultuur van beide opleidingen is po-

sitief en beroepsgericht. Ook bij LE steunen de docenten de overgang naar een student- en competentiegericht onderwijsmodel inmiddels van harte.

spannend

'Dat de logistieke opleidingen bij de visitatie zo goed uit de bus gekomen zijn, is voor een flink deel te danken aan het docententeam.' Dick Glasbergen, directeur opleidingen van het Instituut voor Service Management, wil daar geen misverstanden over laten bestaan.

'Voor de docenten LTV en LE was de visitatie heel spannend. De opleidingen waren bij de vorige visitatie, een jaar of zes geleden, niet al te best uit de bus gekomen en moesten aan een groot aantal verbeterpunten werken. Bij LE had de spanning ook andere oorzaken. Voor de docenten was het immers wennen, zo vlak na de fusie tussen HES

STAGE & BEROEP

foto: Ronald van den Heerik

Waarom sojamelk

Rotterdam als beste getest

Rotterdam en de Hogeschool Rotterdam. Toen de visitatiecommissie op de stoep stond, hadden ze net een verhuizing van Kralingse Zoom naar het Academieplein achter de rug en ook hadden ze de handen vol aan het harmoniseren van hun eigen onderwijsbeleid met dat van ISM. Daar kon de commissie wel eens over vallen, vreesden ze.' Niets was echter minder waar, zo blijkt uit het visitatierapport. 'Docenten voelden zich verantwoordelijk voor het totale curriculum en niet meer, zoals vroeger nog wel eens het geval was, alleen voor hun eigen modulen. Dat maakt een opleiding zoveel sterker', merkt Glasbergen op.

Een goed functionerend team is geen vanzelfsprekendheid, weet ook Glasbergen. Vandaar dat de afgelopen twee jaar hard gewerkt is aan een goede huisvesting en *up to date* computervoorzieningen. Bij de fusie bleken nogal wat LE-docenten de voorkeur te geven aan een overstap naar een

economische opleiding die wel op de Kralingse Zoom gehuisvest bleef. Daardoor stond LE voor de taak een aantal nieuwe collega's van buiten aan te trekken. 'Voor ons is een belangrijk selectie criterium het feit dat een docent afkomstig is uit het beroepenveld zelf. Wel moesten deze nieuwe docenten een cursus didactiek volgen.'

In deze cursus, die een half jaar duurde, waren zoveel nieuwe docenten van ISM aanwezig, dat er een aparte cursusgroep kon worden samengesteld. 'De onderlinge samenwerking tijdens de cursus bevorderde de samenwerking binnen het cluster enorm', constateert Glasbergen.

praktijkgericht

Maarten van Ogtrop, onderwijsmanager van de twee logistieke opleidingen is een tevreden man. Toch ziet hij de lovende woorden van de visitatiecommissie niet als aanleiding om de komende ja-

ren achterover te leunen. 'We willen in LTV en LE het Rotterdamse sterker de nadruk geven', noemt hij als een van de voornemens. Met de Rotterdamse haven, logistiek knooppunt voor vrijwel heel Europa, is dit geen onverwachte keuze. Hoofd van het ISM-Bureau voor Innovatie & Kwaliteit, Henriëtte de Keyser, vult aan dat de haven ook internationale ervaring binnen de opleiding mogelijk maakt. 'Niet alleen voor LTV en LE maar voor heel ISM is afgesproken dat de studenten tijdens de opleiding minimaal één buitenlandse leerervaring hebben. Een aantal studenten realiseert dit door middel van een stage of afstudeerproject in het buitenland, maar voor het merendeel van de studenten is dit niet weggelegd. Vandaar dat ook werkbezoeken aan een buitenlandse universiteit of hogeschool, met daarbij excursies en een tegenbezoek aan Rotterdam een mogelijkheid zijn.'

Rietje van Vliet/HOP, Hein Cuppen

ruikt zoals het ruikt

Onderzoek naar geurcomponenten in voedingsmiddelen.

Derdejaars chemiestudent Dimitri Saarloos vult er zijn stage bij de flavourgroup van Unilever mee. Begeleid door Felix Frauendorfer zoekt hij in Vlaardingingen uit waarom sojamelk ruikt zoals het ruikt.

De G-kast in de geurkamer. Als je iemand wilt pesten moet je daar de deur van openen, lacht Dimitri. In de beruchte ijskast staan potjes met zuivere stoffen. Of liever: de zuivere stoffen met de meest penetrante geur. De student is inmiddels gewend aan de vele geurtjes maar aan het begin van zijn stage moest hij onderkennen dat het reukorgaan van de flavourgroup-onderzoekers toch wat beter ontwikkeld moet zijn dan dat van de gemiddelde chemiestudent.

Hij moest zich de *Unilever's Common Flavour Language* eigen maken, een geurtaal die bestaat uit een groot aantal in flesjes gestopte geurtjes. Het herkennen van een vislucht, een boterlucht of een karamellucht lijkt makkelijk maar dat bleek het allerminst. Dat moest Dimitri dus echt oefenen.

Dimitri: 'Of dat onderzoek naar sojamelk nut heeft? Ja, het is onderzoek dat nog niet zo vaak is verricht. En in ieder geval niet zo diep als ik het nu doe. Het verdiept mijn inzicht in de geur- en smaakstofchemie en je krijgt ook het vermogen om dingen beter

*te ruiken. Ik doe het hele proces waardoor de meeste dingen voor mij behoorlijk nieuw zijn. Met opzet heb ik Unilever als stageadres gekozen. Ik wist namelijk dat hun *policy* is dat iedereen, dus ook een stagiaire, hier kan functioneren als een gewone werknemer. En dat je dus echt onderzoek te doen krijgt.'*

*Felix: 'Hij werkt heel zelfstandig en heel gemotiveerd. En als er problemen zijn, kom ik even langs terwijl ook anderen hem kunnen helpen met bepaalde instrumenten. Ook vraag ik af en toe hoe ver hij met een onderzoek is. Het is vooral *learning by doing* en dat gaat goed. Er is in elk geval (vertelt Felix lachend) nog niks kapot gegaan. Bepaalde apparaten hier zijn namelijk niet te betalen en ook is er duur glaswerk. Wel merk ik dat veel dingen nieuw voor hem zijn. Dan gaat het bijvoorbeeld om een computersysteem en het werken met collega's.'*

Dimitri: 'Het is wel interessant dat er zoveel mensen lopen hier. Je werkt

soms met z'n drieën aan één apparaat. Wil je een onderzoek op een bepaalde dag af krijgen dan is het dus belangrijk om concrete afspraken te maken en goed te plannen. En om goed met je collega's om te gaan. Op zo'n manier spijker je dus ook je sociale vaardigheden bij.'

Felix: 'Ik weet trouwens niet precies wat hij elke dag doet. Eén of twee keer per week praten we erover, een beetje informeel. Het soort werk dat hij doet is eigenlijk een beetje detectiveje spelen. Als hij bepaalde componenten moet identificeren en ze zijn van een laag niveau, dan kan het zus zijn of zo. Dat is dan toch een beetje creatief werk.'

*Dimitri: 'Ik heb een bepaalde opdracht maar kan wel beslissen hoe ik het ga oplossen. Daarbij zit je soms echt met je handen in het haar. En kom je echt met *desperate* ideeën en zoek je de grenzen van het apparaat op. Dan ga je tot het uiterste. Je hebt hier overigens flexibele werktijden maar in principe begin ik zo vroeg als ik kan. Dan ruik je beter en ben je nog hyperactief. Soms ben ik hier al om zeven uur en ga ik alsnog om kwart voor vijf weg. Dan heb ik dik teveel gewerkt maar het onderzoek moet af. Vaak ben je zo actief bezig dat je de tijd vergeet.'*

Jos van Nierop

LECTOREN

*Vier nieuwe lectoren op de Hogeschool Rotterdam.
Wie zijn zij? Profielen stelt ze voor.*

Anneloes Cordia

Anneloes Cordia is na haar studie industrieel ontwerpen aan de Technische Universiteit Delft eerst tien jaar werkzaam geweest in het bedrijfsleven. Daarna heeft zij haar eigen bedrijf Cordia Product Realisatie BV in Gouda opgericht waarmee zij bedrijven ondersteuning geeft bij projectmanagement, kwaliteitsmanagement en strategisch management voor commerciële productontwikkeling en technische marketing. Sinds januari 2004 is zij eveneens werkzaam bij de Hogeschool Rotterdam als lector innovatie en ondernemerschap bij de kenniskring Innovatie en Productrealisatie.

Frank Rieck

Frank Rieck is na zijn studie werktuigbouw aan de hts Eindhoven en als vervolg op het afstuderen in industrieel ontwerpen aan de Technische Universiteit Delft eerst enige tijd werkzaam geweest bij het automobielontwerpbureau Duvedec. Daarna heeft hij verschillende functies bekleed in de industrie. Bij Hoogovens heeft hij de basis gelegd voor het nieuwe lichtgewicht materiaal Hylite® en was hij verantwoordelijk voor de succesvolle 'Best of Both Metals' strategie, gericht op de auto-industrie. Na de fusie leidde hij automotive strategy & marketing van Corus. Bij Polynorm Plastics was hij vervolgens directeur sales & development. Thans is hij parttime werkzaam als projectmanager van een groot innovatie- en realisatieproject voor Flamco, een dochteronderneming van Polynorm. Sinds juli 2004 is hij eveneens werkzaam als lector New Technologies for Product Innovation bij de kenniskring Innovatie en Productrealisatie.

Jan Streumer

Jan Streumer is al lange tijd werkzaam in het beroepsonderwijs als hoofddocent aan de faculteit gedragswetenschappen van de Universiteit Twente. Hij studeerde onderwijskunde en ontwikke-

Wie is de meest beloftevolle jonge kunstenaar van 2004? Op zaterdag 29 januari zal de Maaskantprijs van de Willem de Kooning academie aan hem of haar worden uitgereikt. Uit de afstudeerrichtingen autonome beeldende kunst, grafisch ontwerpen, advertising, illustratie, audiovisueel ontwerpen, interactief ontwerpen, mode en architectuur zijn in totaal dertien kandidaten genomineerd. Profielen stelt er drie voor.

foto: Ronald van den Heerik

foto: Ronald van den Heerik

MAASKANTPRIJS 2004

Claudia Huft (31)

Studeerde in 2004 af in de richting autonome beeldende kunst (deeltijd). 'Een kunstenaar die zich laat leiden door een verfrissende en speelse fantasie in plaats van door concepten.'

Waarom ben jij volgens jezelf genomineerd?

'Pfoe, dat is lastig. Misschien omdat ik met veel verschillende media tegelijk werk, beeld, geluid, foto's, film. Ik was zeer verrast door de nominatie, meestal zijn het voltijd studenten. Ik vind het een eer.'

Wat ga je doen met de reisbeurs van 3500 euro, mocht je winnen?

'Naar IJsland! Daar wil ik zo graag naartoe, een poosje bij een gezin inwonen en echt de cultuur en de natuur leren kennen en inspiratie opdoen.'

Waar ben je op dit moment allemaal mee bezig?

'Ik ben net begonnen met een nieuw idee over kleine ruimtes waar allemaal eigenaardige dingen in gebeuren met beeld en geluid. Klinkt wel een beetje vaag hè, maar het is nog in een pril stadium.'

lingspsychologie aan de Rijksuniversiteit Utrecht. In Twente promoveerde hij op een proefschrift over assessmentproblematiek in het techniekonderwijs. Streumer combineert het uitvoeren van onderzoek met onderwijs- en opleidingsontwikkelingsactiviteiten (onder andere begeleiding van innovatieprocessen en inrichting van leerwegen) en advieswerk. Hij is (mede-)auteur van een groot aantal boeken en tijdschriftartikelen op het gebied van competentieontwikkeling, school-to-work transition en werkplekieren. Verder is hij redacteur van een aantal tijdschriften op het gebied van bedrijfsopleidingen en het beroepsonderwijs (International Journal of Vocational Education and Training, Human Resource Development International) en *associate editor* van het International Journal for Human Resource Development and Management. Binnenkort verschijnt van hem de publicatie Work-Related Learning. Jan Streumer is sinds april dit jaar werkzaam als lector bij de kenniskring Versterking Beroepsonderwijs.

functies in Rotterdam betrokken geweest bij innovaties met betrekking tot onderwijskansenbeleid, minderhedenbeleid en jeugdbeleid. Het optimaliseren van het rendement van het onderwijs en het vergroten van de maatschappelijke kansen voor met name de zwakkere groepen in de samenleving is in al zijn functies in Rotterdam de rode draad geweest. Het schakelen tussen praktijk, wetenschap en beleid is daarbij zijn sterkste kant. Na een aantal inhoudelijke en beleidsmatige functies werd hij directeur Fonds Achterstandsbestrijding Onderwijs in Rotterdam, waarna hij hoofd Jeugd bij de GGD was. Momenteel is hij directeur bij de CED-Groep en programmamanager Jeugd in Osdorp. Sinds 1 augustus 2004 is hij ook werkzaam bij de Hogeschool Rotterdam als lector bij de kenniskring Versterking Beroepsonderwijs.

Sabine Schipper

Theo Magito

Theo Magito is zijn loopbaan begonnen als curriculumontwikkelaar en onderwijsvernieuwer. De afgelopen 29 jaar is hij in vele

Annemarie Boot (25)

Studeerde in 2004 af in de richting interieurarchitectuur. 'Ik heb getracht een sociaal probleem door middel van architectuur te omarmen en zo op te lossen.'

Waarom ben jij volgens jezelf genomineerd?

'Mijn project, een woonhotel voor workaholics, was volgens mijn begeleiders een mooi project, zowel op stedenbouwkundig als op sociaal en architectonisch vlak. Het idee erachter is dat workaholics snel in een sociaal isolement terecht komen en dat ze in het woonhotel makkelijker contact maken.'

Wat ga je doen met de reisbeurs van 3500 euro, mocht je winnen?

'Ik wil de mastersopleiding Art, Space & Nature gaan volgen in Edinburgh.'

Waar ben je op dit moment allemaal mee bezig?

'Ik werk bij het Rotterdamse ingenieursbureau Strijkers, we doen verschillende projecten zoals kantoren, restaurants en tv-studio's.'

Justin Wijers (23)

Studeerde in 2004 af in de richting autonome beeldende kunst. Zijn tekeningen 'grijpen' volgens het juryrapport 'de kijker onverhoeds zeer aan'. 'Hij toont talent en een professionele houding.'

Waarom ben jij volgens jezelf genomineerd?

'Ik denk omdat ik een heel herkenbare eigen stijl heb die altijd een hele grote symbiose heeft met het onderwerp dat ik behandel. Ik gebruik oude technieken op een vernieuwende manier, bijvoorbeeld tekenen met gelpennen in plaats van potlood.'

Wat ga je doen met de reisbeurs van 3500 euro, mocht je winnen?

'Dan wil ik heel erg graag naar New York om daar alle musea af te struinen.'

Waar ben je op dit moment allemaal mee bezig?

'Ik ben ook genomineerd voor de Shell Young Art Award en heb net gehoord dat ik de publieksprijs van 1000 euro in ieder geval al heb gewonnen. We exposeren nu in de Kunsthal, de hoofdprijs is 5000 euro. Spannende tijden dus.'

Sabine Schipper

Kinderziekenhuizen of de kinderrevalidatiecentra zijn nog onvoldoende voorbereid op de behoeften van jongeren op weg naar hun volwassenheid en de overstap die zij straks moeten maken naar de volwassenenzorg. Reden voor de kenniskring Transitie in Zorg om onderzoek te doen naar de behoeften van jongeren met een chronische aandoening. Wat willen en kunnen zij op weg naar een zelfstandig bestaan?

OP EIGEN BENEN

Kenniskring Transitie in Zorg

Eén op de zes jongeren in Nederland heeft er mee te maken: opgroeien met een chronische ziekte of handicap. In de meeste gevallen is die ziekte niet zo ernstig, maar van alle jongeren met een chronische aandoening ondervindt zestien procent beperkingen in het dagelijks leven. De mogelijkheden om volop mee te doen met leeftijdsgenoten zijn daardoor beperkt. Denk aan ziektes zoals jeugdreuma, suikerziekte, taaislijmziekte, spina bifida, spasticiteit, ernstige hartafwijkingen, stofwisselingsziekten en doofheid. Jongeren met matige of ernstige beperkingen in hun lichamelijk functioneren hebben minder kans op een diploma of op een (goedbetaalde) baan dan gezonde jongeren. Ze hebben soms minder vrienden en partnerrelaties, gaan minder vaak uit en hebben vaker te maken met eenzaamheid of sociale uitsluiting. Bovendien besteden ze in veel gevallen dagelijks tijd en energie aan de behandeling van hun ziekte of hebben ze te maken met complicaties. Zelf willen zij het liefst een 'gewoon leven' en zien ze zichzelf 'hetzelfde als de anderen'. Toch is de werkelijkheid vaak anders. Deze jongeren blijven hun leven lang aangewezen op behandeling en zorg, soms wordt hun ziekte ook erger. Dit maakt hun overgang (transitie) naar de volwassenheid lastiger dan die van gezonde leeftijdsgenoten. Bij deze jongeren speelt naast de 'gewone' ontwikkelingstransitie naar de volwassenheid, ook een transitie in zorg: de overstap naar de volwassenenzorg die in

Nederland meestal rond het achttiende levensjaar plaatsvindt. In deze periode komen soms heftige problemen voor, niet alleen bij de adolescenten, maar ook bij hun ouders.

In het kinderziekenhuis of de kinderrevalidatie is men onvoldoende voorbereid op de behoeften van jongeren op weg naar hun volwassenheid en de overstap die zij straks moeten maken naar de volwassenenzorg. Dat komt doordat nog niet zo lang geleden de kansen om volwassen te worden voor deze jongeren heel beperkt waren. Dankzij het succes van de kindergeneeskunde is dat veranderd: nu haalt negentig procent van hen de volwassenheid. Maar er zijn nog veel inspanningen nodig om ervoor te zorgen dat zij ook maximaal kunnen participeren in onze samenleving en echt 'op eigen benen' kunnen staan. Adolescenten zijn de stiefkinderen van de zorg: er zijn nauwelijks speciale voorzieningen voor deze groep. Te klein voor het tafellaken en te groot voor het servet...

op eigen benen: een kenniskringproject

Dit is de aanleiding voor het onderzoeksproject 'Op eigen benen' van de kenniskring Transitie in Zorg. Met dit onderzoek willen we meer inzicht krijgen in wat jongeren met een chronische aandoening willen en kunnen ten aanzien van hun zelfstandigheid op alle terreinen. Centrale thema's hierbij zijn de competenties om voor jezelf te zorgen zodat deze jongeren straks stevig op

eigen benen kunnen staan. In hoeverre dragen jongeren tussen de twaalf en de negentien jaar zelf al verantwoordelijkheid voor hun leven met een ziekte of beperking? Hoe stimuleren zorgverleners en ouders hen hierin? Wat voor voorkeuren hebben jongeren ten aanzien van zorg? Hoe verloopt het contact tussen zorgverlener, ouder en jongere?

Het onderzoeksproject 'Op eigen benen', dat bestaat uit verschillende fasen en twee jaar duurt, is om een aantal redenen bijzonder. In de eerste plaats omdat de Hogeschool Rotterdam nauw samenwerkt met het Erasmus MC-Sophia waar de jongeren onder behandeling zijn. In de tweede plaats omdat het een project is vóór en dóór jongeren. Studenten van de hogeschool van verschillende opleidingen verpleegkunde en van paramedische opleidingen gaan in tweetallen kwalitatieve interviews afnemen bij jongeren met chronische aandoeningen. Het is de bedoeling dat de geïnterviewden in een volgende fase zelf actief meedoen met het onderzoek. Ook professionals in de praktijk doen mee: verpleegkundigen uit het Sophia zullen tijdens consulten op poliklinieken observeren hoe jongeren hun competenties laten zien en hun ideeën duidelijk maken en hoe artsen, verpleegkundigen en ouders daarmee omgaan. Ook is bijzonder dat het onderzoek gefinancierd wordt door Zorg Onderzoek Nederland (ZonMw). Dat ZonMw nu een subsidie geeft aan wetenschappelijk

foto: Joop Reynhoud

foto: Hans Stakelbeek

onderzoek vanuit een hogeschool laat zien dat het belang van praktijkgericht onderzoek verricht in kenniskringen met studenten, docenten en professionals steeds meer wordt gezien en ondersteund. Tot slot ontwikkelt de kenniskring Transities in Zorg nog meer projecten rondom dit thema: bijvoorbeeld over de transitie van jongeren met fysieke beperkingen naar de arbeidsmarkt, projecten over jongeren tussen de 15-25 jaar die opgenomen zijn in het Erasmus MC, pmg-projecten en keuzeonderwijs.

samen op kamp

Annemieke Figee is afgestudeerd hbo-verpleegkundige en werkte in 2004 mee aan een onder-

zoek onder jongeren die vanuit het Sophia-kinderziekenhuis zijn overgestapt naar de volwassenenzorg in het Erasmus MC. Haar afstudeeronderzoek onder jongens met hemofilie liet zien dat de transitie heel goed kan verlopen. Belangrijk is vooral dat de jongens het verplegend personeel, de artsen en patiënten van de volwassenenzorg al vanaf hun veertiende leren kennen. Annemieke: 'Ze gaan bijvoorbeeld samen op kamp en dan wordt er speciaal een dagdeel ingepland waarop de oudere jongens over hun ervaringen vertellen.' Daarnaast is er een transitiedag waarop op symbolische wijze de overstap naar de volwassenenzorg wordt gemaakt. 'En dat wordt als heel positief ervaren', aldus Annemieke

WAT ZIJN TRANSITIES?

De kenniskring Transities in Zorg houdt zich bezig met transities in ziekte én zorg. Transities zijn overgangen van de ene naar de andere fase in het leven of in de ziekte, of overgangen tussen verschillende niveaus van zorg. Het gaat zowel om transities bij somatische ziektebeelden bij jongeren of bij ouderen, als bij mensen met langdurige psychiatrische aandoeningen of dementie. Ook bestuderen we zorgovergangen van en naar het ziekenhuis of andere zorginstellingen. Het doel is het ontwikkelen van zorgprogramma's, richtlijnen en protocollen, het inzetten van betere patiëntenlogistiek, technologie en gerichte methodieken om professionals te helpen mensen in transitie beter te ondersteunen.

Binnen de kenniskring werken nu docenten en studenten uit de opleidingen verpleegkunde, paramedisch en maatschappelijk werk samen aan zo'n twintig projecten binnen vijf programma's. Ook hebben we gezamenlijke projecten met andere kenniskringen van de HR. De kenniskringen Logistics, Arbeid & Gezondheid en Innovatie & Productontwikkeling zijn ook betrokken bij het hogeschoolbrede project Zuidwijk.

die overigens uit de onderzoeken van de andere studenten opmaakte dat de transitie niet overal, niet bij alle ziektebeelden, goed verloopt. Dat heeft te maken met samenwerking die lastig is te realiseren als patiënten na hun achttiende naar allerlei verschillende ziekenhuizen in de regio gaan. Ook geld speelt een rol. Annemieke: 'Bij hemofilie kunnen ze dat kamp organiseren omdat ze gesponsord worden.' Als aanbeveling gaf de afgestudeerde verpleegkundige de ziekenhuizen nog mee om een checklist samen te stellen. 'Waarin wordt beschreven wat er moet worden gedaan voor een goede transitie.'

zelf meedoen?

Heb je zelf een chronische aandoening of ken je iemand die daarmee opgroeit? Dan nodigen we jou of je kennis uit om als ervaringsdeskundige in de programmaraad advies te geven om ons programma te verbeteren. Heb je goede ideeën voor projecten om jongeren met chronische aandoeningen binnen de hogeschool meer kansen te geven? Bijvoorbeeld projecten die bijdragen aan een betere positie op de arbeidsmarkt, of ideeën over een interactieve website voor jongeren. Of lijkt het je leuk om mee te doen met onze projecten? Neem contact met ons op! Ons adres: transities.in.zorg@hro.nl.

Wie meedoet werkt samen met andere hbo-studenten in een multidisciplinaire omgeving en krijgt meer inzicht in de problematiek van transities in het algemeen en meer specifiek in de opgaven voor jongeren met chronische aandoeningen. Daar kan jij in je latere beroepspraktijk profijt van hebben, maar ook de praktijk heeft er wat aan... AnneLoes van Staa

Anneloes van Staa is lector Transities in Zorg

- ★★★★★ een moetje!
- ★★★★ best lekker
- ★★★ vleesch noch visch
- ★★ 't is dat ik er een stukje over moet schrijven
- ★ kijken naar het testbeeld is een betere tijdsbesteding

Succes SHOUF SHOUF verdient vervolg

Niet de door journalisten doodgeknuffelde producties als *Simon of Floris* waren in 2004 de best-bezochte Nederlandse film, maar de komedie *Shouf Shouf Habibi*. In een jaar waarin de kranten bol stonden van de neergang van het wederzijdse respect, de vermeende mislukking van het integratieproces en het opkomende extremisme in de moslimwereld, was er blijkbaar toch behoefte aan een relativering van de multicultidiscussie.

De film behandelt het thema waar veel jongeren zich geconfronteerd mee zien: Laat je je leven leiden door je omgeving of maak je je eigen keuzes? Hoofdpersoon Ab (een sterke rol van Mimoun Oaïssa) heeft de keuze tussen het moderne stadsleven zoals zijn vrienden leiden of een traditioneel huwelijk met een meisje uit Marokko, zoals zijn vader dat liever ziet. Bij het maken van deze keuze wordt hij sterk gestuurd door zijn omgeving, maar ook door de wijze waarop autochtone Nederlanders menen te moeten omgaan met Marokkaanse jongeren.

Het verhaal op zich stelt niet veel voor en de deelname van soapsterretjes als Touriya Haoud en Tanja Jess zorgen ervoor dat het acteerwerk ook nog wel eens te wensen overlaat. Maar door het benadrukken van de vooroordelen die er wederzijds bestaan en het plaatsen hiervan in een komische context is *Shouf Shouf* een terechte publiekstrekker geworden.

Overigens zal een vervolg voorlopig uitblijven, omdat de makers dat op dit moment niet gepast zouden vinden. Terwijl juist nu de behoefte aan relativering groter is dan ooit.

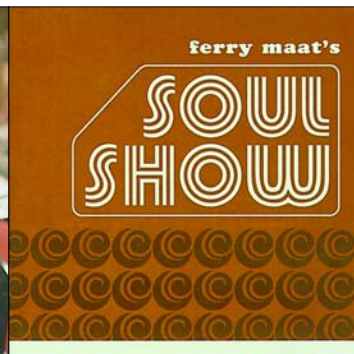
Menno Siljée

OUDE KRALL IN NIEUWE ZAKKEN

Nu de cd steeds meer op zijn retour is als de ultieme geluidsdrager en de mp3 zijn plaats dreigt in te nemen, probeert de muziekindustrie de consument te verlokken met nieuwe producten. Belangrijk uitgangspunt daarbij is dat de geluidskwaliteit van gedownloadte bestanden vaak slecht klinkt en voorzien is van een ruisgordijn. Om geluidsfreaks en liefhebbers van volle klanken te verlokken is de zogenaamde super audio cd (sacd) in het leven geroepen. Het foefje dat gehanteerd wordt voor de sacd is dat

er meer informatie per song op de cd wordt geperst. Met een speciale speler beweren de uitvinders dat het net lijkt alsof de artiest in je eigen woonkamer zijn of haar trucje doet. Om de (duurdere) sacd te promoten, hebben de diverse platenmaatschappij de handen ineengeslagen. Bij aankoop van dit schijfje krijg je een verzamelaar gratis. Lijkt aantrekkelijk, maar niet alle cd's zijn op dit speciale formaat verkrijgbaar. Die muziek die al op sacd te koop is, zal vooral aantrekkelijk zijn voor de veertigplusser-met-geld. Als deze zijn portemonnee nog niet omgekeerd heeft voor Azië, dan kan hij de keuze maken uit het werk van *The Who*, *Norah Jones* en haar adept (of is het andersom?) *Diana Krall*. Allemaal erg verantwoord, maar de cd van laatstgenoemde klinkt op sacd niet minder saai dan het origineel. Veel muziek geschreven door echtgenoot *Elvis Costello*, waaronder de wonderschone titelsong *The Girl in the other Room*, maar te eentonig om echt indruk te maken. Hoe vol de sound ook klinkt, je hebt de neiging om Krall de huiskamer uit te jagen. Dan toch maar weer op zoek naar dat ene mp3-tje...

Menno Siljée

Souklassiekers klinken als NOOIT TEVOREN

De cd is ook uitgevonden als vervanger van de ouderwetse grammofoonplaat. Van deze zogenaamde langspelers (LP) wordt door liefhebbers beweerd dat ze een beter geluid hebben dan de cd. Wie echter zijn oude platen afstof en op de pick up legt, zal daar niet altijd even vrolijk van worden. Tikken en ruis leiden de aandacht af van de klanken die erachter vandaan komen. Gelukkig dat er steeds meer van die vaak moeilijk verkrijgbare LP-opnamen worden opgepoetst en verzameld op cd. Dit geldt zeker voor de soul- en dansmuziek uit de jaren zeventig en tachtig die pas na het gebruik door moderne producers uit de vergetelheid werden gehaald. Ferry Maat doet zijn luisteraars dan ook een groot genoegen door de archieven van de platenmaatschappijen leeg te roven en er alles voor te doen om souklassiekers voor het nageslacht te bewaren. Bewijs daarvan is de reeks *Soulshow*-cd's

die dit jaar het licht zal zien. Op de eerste verzamelaar niet alleen aandacht voor klassiekers van *Earth, Wind & Fire*, *Commodores* en *The Jacksons*, maar ook obscure danshits van *The Reddings* (de clubklassieker *Remote control*), *Lakeside* en *Wanda Walden* (geweldige jaren tachtig soul). Dus weg dat oude vinyl en zet de cd-speler op maximaal!

Menno Siljée

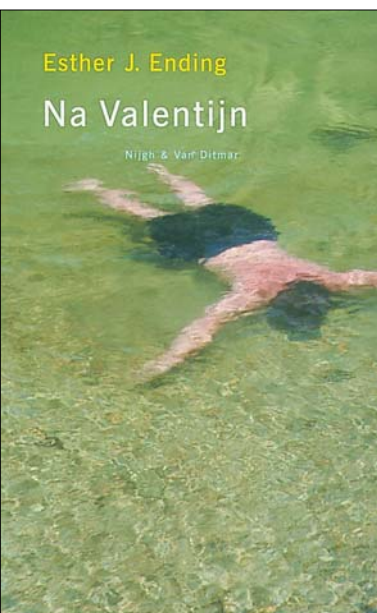
The Edukators weer een Duits juweeltje

Onlangs bleek uit onderzoek dat de Nederlandse bevolking steeds positiever tegenover haar Duitse buurvolk staat. De herinneringen aan de Tweede Wereldoorlog maken langzaam maar plaats voor beelden van Duitsland als vakantieland en handelspartner, van Duitsers als hardwerkende, gastvrije mensen en natuurlijk van de natte droom van elke gefrustreerde Nederlandse automobilist: de Duitse Autobahn. Daar wil ik bij deze nog iets aan toevoegen, namelijk de Duitse film. Ze zijn er natuurlijk al langer goed in. De naam Leni

Riefenstahl dringt zich op, maar dat is flauw. Eigenlijk doel ik meer op de Duitse juweeltjes *Goodbye Lenin!* en *Gegen die Wand*, beide zijn films die het laatste jaar in Europa enorme successen boekten. De film *The Edukators* zet deze positieve ontwikkeling voort. Wat ook zo heerlijk is aan Europese films, is dat de acteurs relatief onbekend zijn. Dat je niet voor de duizendste keer dezelfde koppen voorbij ziet komen en het nog steeds aangenaam moet vinden dat Tom Cruise soms een futuristische agent is en dan weer een Japanse samurai. De personages zijn wie ze zijn, kunnen je soms verrassen en ook wel teleurstellen, maar je mag het in ieder geval helemaal zelf ontdekken. Jan, Peter en Jule zijn jongeren die graag de ogen van hun kapitalistische medemens willen openen. Dit doen ze onder andere door in te breken in villa's van de rijkere der aarde en daar bij wijze van ludieke actie het interieur op eigen wijze

creatief te verbouwen. Geweldloos en zonder iets mee te nemen, want ze willen mensen iets leren, ze zijn geen criminelen. Dat laatste verandert opeens plotseling als Jule en Jan al huishoudend in de villa van een rijke stinkerd plotseling oog in oog staan met hun 'slachtoffer'. De twee bellen Peter en besluiten in paniek om de man dan maar mee te nemen. In een leegstaande blokhut in de bergen brengen de drie samen met de ontvoerde man een aantal dagen door, op zoek naar een oplossing. De gesprekken met de kapitalist en de liefdesperikelen tussen de drie jongeren houden het verhaal boeiend en verrassend. Typisch een film met thema's waar je naderhand nog flink over kan discussiëren in de kroeg

Sabine Schipper

Esther J. Ending Na Valentijn

In de biografie van schrijfster Esther J. Ending, winnares van de Debutantenprijs 2004, staat dat deze jongedame is geboren en getogen op Ibiza. Aangezien dit Spaanse feesteland vroeger een vermaard hippiebolwerk was, zal haar geprezen schrijfdebuut *Na Valentijn* ongetwijfeld autobiografische elementen in zich hebben. Het is dus onvermijdelijk dat je bij de hoofdpersoon in het boek steeds het beeld van Ending op je netvlies hebt, zoals ze je met grote ogen bijna angstig aanstaart vanaf de achterflap. Het is te hopen dat haar verhaal ook een behoorlijke dosis fictie bevat, want een levensgeschiedenis als die van hippie-dochter Rain wens je zelfs je ergste vijand niet toe.

Rain vertelt in *Na Valentijn* haar verhaal, dat onlosmakelijk verbonden is met het leven van haar tweelingbroer Ocean, haar zusje Pillow en twee

oudere broers Forest en Storm. Het is geen fraai verhaal. De vijf kinderen groeiden op in Spanje, verzorgd door hun labiele moeder en haar vriend Juan, een cokesnuivende psychopaat die zijn woede regelmatig koelt op Rain en haar broers.

De vijf beschadigde kinderen groeien allemaal op tot complexe en psychisch labiele jongvolwassenen, alleen de rustige Forest lijkt enigszins zijn leven in Amsterdam, waar de vijf terecht komen nadat ze op jonge leeftijd door de Kinderbescherming naar Nederland zijn gehaald, op orde te hebben. De hoogbegaafde maar flink psychotische Ocean ziet geen andere uitweg dan zichzelf op te hangen. Ik-figuur Rain, die we volgen acht jaar na de zelfmoord van Ocean, woont in bij haar seksverslaafde broer Storm. Met elke stap die ze zet helpt Rain zichzelf meer

en meer in de goot, maar het lijkt erop alsof ze niet veel anders kan. Onbeantwoorde vragen over haar jeugd achtervolgen haar overal in de vorm van vreselijke nachtmerries. Een bizarre incestueuze relatie met Storm, extreem drankmisbruik, een depressieve moeder en de onzekere relatie met haar nieuwe vriendje. Het verrotte leven van Rain en haar onvermogen om er iets aan te veranderen, maken van *Na Valentijn* een ontzettend uitzichtloos en deprimerend boek. En alsof het allemaal nog niet genoeg is, komt er aan het eind van het verhaal ook nog een verschrikkelijke gebeurtenis naar boven die Rain jarenlang verdrongen heeft en die nog meer verklaart waarom de broers en zusters zo verknipt door het leven gaan. Al met al een boek waar je een flinke kater aan overhoudt.

Sabine Schipper

Gladde glibber Gerstanowitz

Virussen, wormen, Trojaanse paarden, spam: de lijst met internetkwalen- en ongemakken is oneindig. In deze column zijn de afgelopen paar jaar verschillende methodes en programma's besproken om al deze plagen buiten de deur te houden. Net als je rustig achterover leunt om lekker virusvrij te surfen, plopt een nieuwe ergernis op je scherm: een breed lachende Winston Gerstanowitz met een stapel goudstaven. De gladde glibber met zijn loterij is langs de firewall geglipt. De advertentiemakers zijn elke beveiliging te slim af, maar het is toch fijn om de reclameoverlast tot een minimum te beperken. Eerst maar eens testen waar de gaten in je computer zitten. Daarvoor schakelen we popupcheck.com in. Om Gerstanowitz en zijn postcodekanjer eens en voor altijd van de monitor te krijgen, halen we de computer door de standaard popup test. En passant constateert de test dat de pc een verouderde versie van het Java Platform draait. Zou dit de ingang zijn waar onze ex-soapie zijn reclame door pompt? De testsite levert keurig een link naar de Java-site voor een update. Na een upgrade lijkt de computer Gerstanowitz-vrij. Hoe betrouwbaar die testsites ook mogen lijken, sommige zijn alleen maar bedoeld om je zoveel mogelijk schrik aan te jagen zodat je beveiligingssoftware gaat kopen. Vul ook niet zomaar vertrouwelijke gegevens, zoals je mailadres, in. Blijf

altijd kritisch. Een beetje firewall houdt niet alleen je pc potdicht voor gevaren van buiten af, maar blokkeert ook die irritante schermpjes die ongewenst tevoorschijn ploppen. Via Surfspot kun je als student voor een zacht prijsje de McAfee firewall kopen. Wat ook schijnt te werken tegen pop-ups is de Google Toolbar. Dit programmaatje heeft nog wat andere functies, maar beveiligt je computer verder niet.

marielouisetabben@hotmail.com

Kijk hoe goed je pc ongewenste popups blokkeert op

www.popupcheck.com en www.popupstest.com

Blokt advertenties <http://toolbar.google.com>

Software via de Hogeschool Rotterdam: www.surfspot.nl

Smullen maar...

TOMATEN UIT DE OVEN

Ook zo benieuwd naar wat anderen graag eten en dol op nieuwe recepten? In deze rubriek vraagt *Profielen* studenten en medewerkers naar hun favoriete recept.

Dit keer een recept van Mark Haverkort, derdejaars fysiotherapie. Hij maakt graag tomaten uit de oven met penne met verse spinazie in een sausje van blauwschimmelkaas.

Halveer de tomaten en doe ze in een ovenschotel. Doe daarbij een snufje zout, grove zwarte peper en wat verse tijm. Besprenkel het geheel met een goede scheut olijfolie. Zet de ovenschotel in een voorverwarmde oven op ongeveer 220 graden. Laat de oven tien minuten op deze stand staan en zet hem daarna minimaal een uur op 100 graden, zo kunnen de tomaten nog even lekker doorstoven. Neem de biologische penne uit de verpakking. Kook deze *al dente* (niet helemaal gaar) ongeveer acht minuten in water met wat zout naar smaak. Ondertussen fruit je in de wok een ui op laag vuur in olijfolie. Snij

en was de Turkse verse spinazie en voeg deze

toe aan de gefruite ui. Wok

op heet vuur tot de

spinazie begint te

slinken. Zet het

vuur weer lager

en kruimel de blauwschimmelkaas er doorheen. Roer een beetje en wacht tot de kaas smelt en samen met het vocht van de spinazie een sausje vormt. Maak het geheel af met grove zwarte peper en een snufje zout naar smaak.

Sander Buijtel

Voor 4 personen heb je nodig:

- 8 tomaten
- 1 ui
- 2 takjes verse tijm
- 1 zak biologische penne
- 1 kilo verse Turkse spinazie
- 200 g blauwschimmelkaas (bijv. Danish Blue)
- grove zwarte peper
- zout
- olijfolie

TIP: Doe altijd een scheutje olijfolie bij gekookte pasta, zodat het niet aan elkaar plakt.

3 FEBRUARI 2005
JAZZ MEETS THE WORLD

In samenwerking met de Stichting Jazz International Rotterdam organiseert Theater de Evenaar een jazzconcert met het Haytham Safia Quartet en op 17 februari met het kwartet Apa Ini. Aanvang 20.15 u, Willemskade 25 te Rotterdam. Meer info op www.wereldmuseum.rotterdam.nl/evenaar.html.

16 FEBRUARI 2005
DE VARKENSFABRIEK

Een toneelstuk dat zich afspeelt in een varkensfabriek die bevolkt wordt door Turken, Marokkanen, Nederlanders en een Surinamer. De fabriek is een metafoor voor de multiculturele samenleving maar ook de plek waar twee vrienden alles tegen elkaar zeggen. Theater Lantaren/Venster, 21.00 u.. Info www.lantaren-venster.nl.

20 FEBRUARI 2005
LITERAIR CAFÉ JAMBE ROYAL

Zoals elke 3e zondag van de maand presenteert Literair Café Jambe ook op zondag 20 februari vanaf 14.00 u. een middag met poëzie en live muziek. Info kun je vinden op www.jambedelft.com

27 FEBRUARI 2005
JONGERENTHEATERDAG 2005

Meer dan dertig nieuwe acts op het gebied van theater, cabaret, muziek, straattheater en exposities in Theater Zuidplein te Rotterdam. Kijk voor info op www.t-ater.nl of www.zwartekat.nl/jongeren theaterdag.

15, 16, 17 APRIL 2005
MOTEL MOZAIQUE 2005

Voor de vijfde opeenvolgende keer vindt dit multidisciplinaire festival plaats in Rotterdam. Het festival vindt plaats in de Rotterdamse Schouwburg, Nighttown en TENT. en op diverse buitenlocaties. De gasten kunnen overnachten in kunstwerken en op bijzondere locaties. De kaartverkoop is inmiddels gestart. Kijk op www.motelmozaïque.nl.

Mandy Struik (25)

...voelt zich momenteel 'een beetje leeg', want ze stapte onlangs na zes jaar uit 'haar' rockband *Lady!Die*. De studente lerarenopleiding beeldende kunst speelt al elf jaar gitaar en met haar nieuwe band ('We hebben nog geen naam') is ze vast van plan om nóg beter en succesvoller te worden. Daarnaast is ze altijd druk met het organiseren van grote drum'n bass-feesten en bandnights in Nighttown en schrijft ze over muziek op internet.

tic Ik moet altijd bezig zijn. Ik voel me echt waardeloos als ik een dag lang niks heb gedaan dat me een voldaan gevoel geeft.

Misschien dat ik soms teveel hooi op mijn vork neem.

trots op Elements, onze drum 'n bass-organisatie. Daarmee organiseren we vette feesten in bijvoorbeeld de Melkweg, Waterfront of Nighttown. We hebben dit jaar zelfs de Nederlandse drum 'n bass-award gewonnen!

bewondering voor Mijn vriend. Hij is tien jaar geleden in zijn vierde jaar met zijn universitaire studie natuurkunde gestopt om een underground platenwinkel in Rotterdam te beginnen. Hij heeft heel hard gewerkt en nu vieren we binnenkort het tienjarig bestaan van zijn winkel Triple Vision. Hij heeft echt zijn droom uit laten komen.

vrijdagavond Drie keer per maand ben ik op vrijdagavond in Nighttown voor Rockinfuus, de bandnight die ik organiseer. De ene vrijdagavond dat ik 'vrij' ben, ga ik meestal ook naar Nighttown om daar te hangen met vrienden. In het café wordt van half negen tot half elf Elements radio gemaakt, dus daar zitten dan veel bekenden van me.

plek op school De rokerskantine. Puur omdat je er mag roken, echt gezellig is het niet.

plek in Rotterdam Tja, Nighttown, daar kom ik niet onderuit!

wie bel je het meest Mijn vriendje, om te vragen of hij thuis komt eten.

mooi aan mezelf Dat ik open en ondernemend ben. Als ik me ergens in vastbijt, dan gaat het lukken. Wat uiterlijk betreft, dat kan ik niet zeggen hoor. Daar word je mee geboren en daar kun je verder niet echt over oordelen, vind ik.

vijf jaar geleden Startte ik net met *Lady!Die* en woonde ik in een kraakpand in Rotterdam. Ik deed toen spw op het Albeda college.

Na m'n studie Wil ik blijven freelancen als partyorganisator en natuurlijk met mijn muziek verder. Ik zie wel wat er gaat gebeuren, ik heb nu heel veel opties. Misschien word ik uiteindelijk wel docent, misschien niet.

Sabine Schipper

foto: Levien Willemsse

MET DE VOETEN BLOOT

TEDOEN

Afgestudeerd in 2004

Aislinn van Nikkelen Kuyper (24) studeerde commerciële economie

Aislinn van Nikkelen Kuyper is nog maar kort alumnus van de hogeschool. Ze studeerde afgelopen jaar af aan de opleiding commerciële economie en volgt nu bij de kenniskring Logistics de traineeship Port of Rotterdam, die twee jaar zal duren. Op dit moment worden er zeven trainees opgeleid.

Het traineeship, zoals aangeboden op de hogeschool, houdt in dat pas afgestudeerde hbo'ers gedurende twee jaar worden gedetacheerd bij belangrijke bedrijven in het Rotterdamse havengebied. Zij werken daar vier dagen per week aan een commercieel project en de vijfde dag wordt besteed aan cursussen, workshops en andere gezamenlijke activiteiten. Eén van die onderdelen is dat de trainees worden voorbereid op het MBA-programma waaraan zij in het tweede jaar kunnen gaan deelnemen.

Als rechtgeaarde Rotterdamse voelt Aislinn zich aangetrokken door het dynamische leven in het havengebied: de gigantische schepen, de containerparken en de kades met de hoge kranen hebben altijd al tot haar verbeelding gesproken. Op dit moment is Aislinn bezig met een marktonderzoek voor de *business-to-business market* van het bedrijf Odfjell, een tankopslagbedrijf, met biobrandstof als *core business*.

Aislinn: 'Ik ben bezig om alle grote spelers op de

markt in kaart te brengen, zoals de producenten, afnemers en concurrenten. In Europa is schonere energie een hot item, omdat we met brandstoffen minder afhankelijk willen worden van het Midden-Oosten. In Brazilië is de technologie van de biobrandstof al vervoerd, daar rijdt al een gedeelte van de auto's erop. Die biobrandstof wordt gewonnen uit suikerbieten, suikerriet en allerlei soorten granen. Deze markt is bijzonder interessant. Ook Duitsland is erg productief op het gebied van biobrandstof. De bedoeling is dat ik de producten in kaart breng en me vervolgens op de wet- en regelgeving ga focussen. Daarna zal ik een schatting maken van de ontwikkelingen die zich in de komende vijf tot tien jaar zullen voordoen.'

Aislinn vindt de aansluiting met de studie commerciële economie heel goed, want ze had zich al gespecialiseerd in marketing. 'Ik zou er ook helemaal geen bezwaar tegen hebben om een logistieke opdracht te doen, want ook daar liggen mijn kansen. Het is zo vreselijk handig dat je hier op allerlei gebieden ervaring kunt opdoen. Zo had ik nog nooit iets gedaan met projectmanagement, dit kan ik mijzelf nu in relatief korte tijd aanleren.' In het havengebied ziet Aislinn haar toekomst: 'Het is dynamisch en internationaal en op economisch gebied zo interessant. Wat ik hier kan doen is mezelf ontplooiën en het is leuk om te onderzoeken wat ik daadwerkelijk voor een bedrijf kan betekenen.'

Pauline Tonkens

Tip:

Blijf altijd alert, houd oren en ogen open en probeer kansen en mogelijkheden te benutten

HET BIJBAANTJE VAN ...

Suzy Murck
20 jaar
tweedejaars sph

Waar werk je?

'Ik heb elf oppasadressen, verder begeleid ik een jongen met het syndroom van Down en maak ik schoon bij mensen thuis.'

Hoeveel uur per week?

'Het schoonmaken neemt ongeveer drie uur per week in beslag, het begeleiden van de jongen vier uur en het oppassen ook ongeveer vier uur.'

Wat verdien je per maand?

'Het meeste verdien ik met het begeleiden van de jongen, zo'n honderd euro per maand. Het schoonmaken levert negentig euro op. Het minst verdien ik met het oppassen, zo ongeveer vijftig euro per maand.'

Waar geef je je geld aan uit?

'Ik geef veel uit aan cadeautjes voor anderen. Er is altijd wel iemand jarig of er is een andere gelegenheid, zoals Sinterklaas of kerst. Verder geef ik mijn geld uit aan kleding, één van mijn favoriete kledingwinkels is Screwball in Gouda.'

Kun je ervan rondkomen?

'Het geld dat ik verdien met mijn baantjes is samen met mijn thuiswonendenbeurs (ongeveer € 75,- per maand) genoeg om rond te komen. Toen ik mijn rijbewijs wilde halen, was het wat moeilijker maar het lukte me wel. Ik spaarde van tevoren en leefde wat zuiniger.'

Wat wordt je eerste grote aanschaf als je straks een mooi hbo-salaris hebt?

'Ik wil eerst nog verder studeren. Als ik daarna een baan heb gevonden wil ik een leuk huisje, waarschijnlijk in de omgeving van Rotterdam.'

Sander Buijtels